

7. Bölüm

BAŞKA BAŞKA HEP BAŞKA
AŞKA AŞKA HEP AŞKA
AŞK HEP AŞK SADECE AŞK

BENDEN SİZLERE...

Dağlarla, doğayla, gökyüzüyle ve denizlerle tanıştığım ve kendimi onların kardeşi olarak görmeye başladığım, 19-20 yıl (1988 sonları) önceki en atılgan çağlarımdan bu yana hayatımı; insanoğlunun yaradılışı itibariyle sahip olduğu algılama araçları ile hissedebileceği en yüksek duygu olan “aşk” üzerine kurmuş olduğumu, ancak son yıllarda kelimelerle ifade edebilecek olgunluğa eriştiğimi görüyorum. Aslında o günlerde de benzer duygularla, müthiş bir tutku ve bastırılamaz bir coşkuyla aklımlı ve bedenimi oradan oraya savuruyordum, ancak adını şimdiki gibi koyup tanımlayamıyordum. Geçmişte doğal - içsel coşku-suyla, kardeşlerinin bağrında her şeyi, her zorluğu ve her tehlikeyi göze alıp, özgür ve çınlıçıplak oradan oraya koşturan bu genç ruh, ancak, 35-36 yaşlarında yaşadığının “aşk” olduğunu, yaşamının “aşk” olduğunu tanımlayabildi, hatta neredeyse elle-riyle bile tutabildiğini gördü.

Bir insan bundan daha fazla nasıl mutlu olabilir ki...

Nazım Hikmet; “*Memleketinizi sevin*” der, “*Ama sadece iyi ve güzel taraflarını sevip, kötü taraflarını sevmemek olmaz, yumurtadan çıkıp kabuğunu beğenmemek olmaz*” der. “*Memleketinizi sevin ama bütün pisliliğiyle birlikte sevin*” der.

İşte aşk bu; iyi-kötü, güzel-çirkin, doğru-yanlış, az-çok, hızlı-yavaş demeden, yargılamadan her şeyi sevmek, sadece sevmek için sevmek.

Aziz Nesin, “*Bir Başka Türü Sevmek*” adlı şiirinde ne güzel ifade etmiş bu duyguyu;

Ben halkımı iyi diye doğru diye
Ben halkımı bilge diye beni sevsin
Ya da övsün diye değil
Ben halkımı benim diye severim

Ben yurdumu güzel diye değil
Zengin diye cömert diye değil
Ben yurdumu yurdum diye
Benim diye severim

Kahrını çilesini acısını çok çektim
Yaşadıkça daha da çok çekerim
Çirkin olsun yoksul olsun ben yurdumu
Benim diye yurdum diye severim

Bitkel olsun kır olsun kıraç olsun
Bir ana çocuğunu çocuk da anasını
Nasıl severse candan hem de hiç çıkarsız
Ben yurdumu ben halkımı işte öyle severim

Tahir'e demişler yanıp tutkunu olduğun Zühre
Çopurdur bodurdur çok da çirkin bir kızdır
Aaah demiş Tahir döne döne yane yane
Zühre'mi göreydiniz bir de benim gözümle

Hayınları alçakları aptalları çoktur halkımın
Dar'a çeker cayır cayır yakar insanının hasını
Aptaldır önce asar sonra ağlar ayağının dibinde
Ben yurdumu ben halkımı benim diye severim

Aragon'un aşk için söylediği çok hoş bir söz var; *"Aşk, bize güç veren tek özgürlük yitimidir."* İşte, kişiye sonuçta, sadece güç katan böylesine bir aşkla sevmeli insan; gözün görebildiği, kulağın duyabildiği, elin dokunabildiği her şeyi. Sebepsiz, sorgusuz, koşulsuz ve öncesiz. Dağı dağ, ormanı orman, denizi deniz, rüzgârı rüzgâr, insanı insan olduğu için, yaratılmışı yaratandan ötürü sevmeli insan. Sevmek için başka bir koşul aramamalı.

Ne kadar mütevazı olursa olsun yaşamın her türlüsüne saygı duymayı öğrendiğim günü, kişisel gelişim sürecimin bir atlama taşı olarak değerlendiriyorum. En küçük böcekten, en garip hayvana, en değişik bitkiye kadar her şeyin en az bizim kadar yaşama hakkı olduğunu düşünüyorum. Eğer bu dünyada kutsal olan bir şey varsa, bence *"hayat"*ın ta kendisi olmalı.

Hatta bu hayatı illa bizim anlayabildiğimiz bir yaşam formu olarak sınırlandırmaya bile gerek yok. Dağların da, denizlerin de, yıldızların da, uzayın da kendine göre bir yaşam döngüsü olduğunu düşünüyorum. Bizim gibi nefes almasalar da hareket etmeseler de, onların da kendilerine özgü çok farklı bir zaman ve mekân ölçeğinde, bizim algılama araçlarımızın ölçemeyeceği hızda-yavaşlıkta-titreşimde bir yaşam formları olduğuna inanıyorum. Bu yüzden de dünyadaki ve evrendeki her şeye saygı duyarak bakıyorum. Boyutu, rengi, kokusu, tadı, temas ettiğimde verdiği hissi ne olursa olsun. Sadece varlığı-yaratılmış olması benim ona saygı duymama yetiyor.

Kendimi, kendi bilincine varmaya çalışan bir insan olarak görüyorum. Kendimi, dolayısıyla insanı, dolayısıyla hayatı, dolayısıyla varoluşu anlamaya çalışıyorum.

Bütün çabam, bütün uğraşım, hatta yaptığım her şey, kendimi ve hayatı anlamak ve öğrenmek için. Bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum ama bu beni yıldırıyor. Bundan 12 yıl önce 1995 yılında *Everest'te ilk Türk* adlı kitabımın önsözüne, *"Herkes bilmek ister, ancak pek azı bedelini ödemeye hazırdır"* diye yazmıştım. Tutkularımın karşılığını ödemeye her zaman hazır oldum.

Son 15 yıldır hep dövüşerek geçti ömrüm; dağlar kadar onurlu, denizler kadar mert, doğal afetler kadar güçlü rakiplerle, ba-

zen de canavarlarla, ejderhalarla, hainlerle, alçaklarla... Sağ kalmak için, kazanmak için sertleştim belki de gereğinden fazla... Unutmak için hayaller kuracak kadar açlıkla, midemi kasmaına rağmen karları yiyecek kadar susuzlukla, dişlerimi sıkmaktan çatlatacak kadar soğukla ve acıyla, gücümü tamamen tüketerek bilincimi yitirecek ve halusinasyonlar görecek kadar uzun süreli ağır efor ve stresle karşılaştım. Size garip gelebilir ama hepsi benim seçimimdi ve hiç pişmanlık duymadım. Aştığım her zorlukta, geçtiğim her engelde, elde ettiğim her başarıda yaşadığımı, var olduğumu, iz bıraktığımı hissettim.

Yaşadıklarım beni öyle bir noktaya getirdi ki, olayları insan odaklı değil de olgu odaklı görmeyi ve kişisellikten arınmış bir şekilde değerlendirmeyi öğrendim; tıpkı doğa gibi. En sert, en acımasız koşulları, en korkunç, en yıkıcı afetleri, duygularımı karıştırmamaya gayret ederek, mekanik bir problem olarak ele aldım ve imkânlarım dahilinde karşımdaki problemi çözmeye çalıştım. Büyük ölçüde de başarılı oldum, çünkü bireylerin değil kitlelerin menfaatlerini ön planda tuttum, çoğunluğa göre hareket ettim ve asla kişisel davranmadım.

Arama Kurtarma disiplininde basit bir kuralımız vardır; en kısa sürede, en fazla sayıda insana, en büyük faydayı sağlamak. Dünyanın en zor psikolojik savaşlarından biridir bu. Belki de yüzlerce kez kritik kararlar vermiş biri olduğum halde, hayatımın en zor karar anlarını bu durumlarda yaşadım. Kitlemel afetlerde veya bir doğa sporu kazasında kısıtlı kaynaklarla, kısıtlı zamanla, kısıtlı insan gücüyle, gücünüzün hiçbir zaman tam olarak yetemeyeceği karşınızdaki olağanüstü büyük problemi, duygularınızı karıştırmadan, öncelikler, fayda-maliyet, imkân ve kabiliyet ölçekleriyle değerlendirip, hızlı düşünerek, hatta çok hızlı düşünerek, bir makine duygusuzluğuyla ama aynı kesinlik ve doğrulukla uygulamanız gerekir, ya da evde oturup bu işleri televizyondan seyretmeniz...

Bireylerin geçmişi, eğitimi, yaşı, cinsiyeti, ailesi, topluma faydası-zararı, üretkenliği gibi kavramları düşünmeden, sadece günün sonunda en fazla sayıda insanı kurtarabilmek için, insanın canını acıtan fedakârlıkları yapabilmeyi öğrendim ve sonra bunları unutmayı, beynimin uzak bir köşesine, benim bile aç-

mayacağı kilitlerle hapsetmeyi...

En yıkıcı kitlesel afetlerde, en sert doğa koşullarında, insanın en büyük kâbusu olabilecek büyük ve güçlü rakiplerle dövüşmeyi ve her seferinde sağ kalmayı çok iyi öğrendim de, insanların ikiyüzlülüğü, kallesliği ve hainliğiyle başa çıkmayı bir türlü öğrenemedim. 7.000-8.000 metrelik dağların insanın dudağını uçuklatan acımasız istatistiklerine, kitlesel afetlerin muazzam yıkım gücüne karşı bile kendimi savunabildim de, insan aklının basit menfaatler üzerine kurulu ikiyüzlülüğüne ve hainliğine karşı 40 koca yılda bir savunma kalkanı geliştiremedim.

Ve ötekilerinin aksine bu savaşı hep ben kaybettim...

"Bunlar, Engerekler ve çıyanlardır,

Bunlar, Aşımıza, ekmeğimize

Göz koyanlardır,

Tanı bunları,

Tanı da büyü..."

(Adiloş Bebenin Ninnisi)

Ahmed Arif

Belki de şükretmem gerek, bu yaşımda bile bunları tanımayı hala öğrenememe rağmen aşkımdan hiçbir şey yitirmedim...

"Seni diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışan bir dünyada, kendin olarak kalabilmek, dünyanın en zor savaşını vermek demektir. Bu savaş bir başladı mı, artık hiç bitmez!"

(E.E.Cummings)

İnsanoğlunun varoluşu itibariyle tekil de olsa özünde taşıdığı sevgi ve bilgelikle her şeye karşı bir sorumluluk taşıması gerektiğine inandım. Sorumluluk üstlenmekten, altına girmekten hiçbir zaman kaçmadım.

Her şeye rağmen, bu bedendeki can da hayatı sorumluluklarıyla birlikte seviyor, hem de uzun süredir farkında olarak...

"Hep yanıldı ve yenilgilere uğradı
ama atıldı yine de yeni serüvenlere
Vakti olmadı acıların hesabını tutmaya
durup beklemeye, geri dönmelere vakti olmadı

Yangınlarla geçti ömrü ve hep yalnızdı
-ki onlar daima birer yalnızdırlar"

(Soluk Soluğa)

Ahmet Telli

Bütün bu süreç içerisinde geçmişe dönüp de, her şeye rağmen beni ayakta tutan ve doğru yoldan ayrılmamı engelleyen gücün asıl kaynağının ne olduğunu bulmaya çalıştığım da; vardığım sonuç hep sizler oldunuz. Hiç tanışmasak da, hiç görüşmesek de, sizlerin orada olduğunu bilmek, beni doğru yolda tutan en büyük dayanak noktam oldu. Bir de elbette; geçmişin cesur, bilge, fedakâr ruhlarının, bizim yaşadıklarımızdan çok daha büyük zorluklarla karşılaşmalarına rağmen, yollarından hiç ayrılmayan ve tükenişlerine bile başları dik giden o büyük adamların ve kadınların, o eşsiz ruhların varlıkları beni her zaman cesaretlendirdi.

Varlığımın bir anlam kazanabilmesi için sizlerin de orada varolmanız gerektiğini, aslında bizlerin karşılıklı olarak birbirimizi var ettiğimizi, daha da ötesinde aslında hepimizin aynı tanrısal özün parçaları olduğumuzu ve bunun da karşılıklı olarak bizlere sorumluluk yüklediğini ve eğer bu sorumluluğun gereklerini yerine getirebilirsek yaşamımızın çok daha anlamlı, mutlu ve tamamlanmış olacağı gerçeğini, pek çok farklı olayda deneyimleyerek öğrendim.

Sadece bir insan olarak, insanoğullarının ve insankızlarının içlerinde doğal olarak bulunan bu eşsiz potansiyele olan inancım la her zaman ve her koşulda dimdik ayakta kalabilmeyi başardım. Her seferinde de kendime; "Sen daha iyisini de yapabilirsin, daha fazlasını da kaldırabilirsin. Her ne olursa olsun, ba-

şına her ne gelirse gelsin; hayata karşı dik dur ki, hayat da sana saygı duysun” dedim. Süreçler benim için sonuçlardan daha değerli oldu. Süreçte doğru olmanın sonuçta kazanıp kaybetmekten daha önemli olduğunu çok genç, hatta çocuk yaşlarımda öğrendim. O günlere hâlâ şükran duyarım.

Bir gün aşkı buldum, aşka inandım ve her şeyi aşkla yapmaya, aşkla yaşamaya başladım.

Aşk, aşk, aşk, hayatımda sadece aşk var. Dağlara tırmanırken de, motosikletimle uzak coğrafyaları aşarken de, denizlerde yelkenlerimi doldururken de, bir canı daha ölümün elinden almaya çalışırken de, kitaplarımı yazarken de, sevdiğim insanlarla bir şeyler paylaşırken de, hep aynı özün parçaları arasındaki aşkı yaşadım.

Belki farkında değilsiniz ama, ben kendimi sizde buldum.

Bu yüzden, buraya benden sizlere bir aşk notu düşmek istedim.

Sonra da sizden bana gelenleri yine sizlerle paylaşmak...

Bu benden sizedyi;

ömrümün her anı için,

ömrümdeki her şey için.

hep siz oldunuz,

hep aşk oldu,

hepsi iyi ki oldu,

iyi ki oldunuz.

siz orada olduğunuz için ben oldum,

ben olduğumun farkına vardım,

farkına vardığımı yaşadım.

insan bedenine hapsolmuş aciz varlığımın

en büyük öğretisini sizlerden aldım.

hesapsız, sorgusuz, sualsiz,

sadece yapılması gerektiği için,
sadece doğru olan olduğu için,

bir şeylerin uğruna yaşamayı,
bir şeylerin uğruna dövüşmeyi,
ve bir şeylerin uğruna ölmeyi öğrendim,

ve bir şeylerin uğruna yaşamanın, dövüşmenin ve ölmenin yüceliğini

özgürlüğümü size verdim,
gücümü sizden aldım,

hiç korkmadım, hiç pişmanlık duymadım,
hiç yolumu kaybetmedim,
çünkü hep siz vardınız,
iyi ki vardınız.

siz, ben, biz, hepimiz biriz,
aynı yerden geldik, aynı yere gideceğiz.

Her şey ve her yer, burası ve orası özde aynı ve aslında hepsi bir...

kendi yoluna gitmeli,
kendi dağına tırmanmalı,
kendi denizine dalmalı,
kendi göğünde uçmalı,

kendi gözleriyle görmeli,

kendine gitmeli,
kendine tırmanmalı,
kendine dalmalı,
kendine uçmalı
kendini görmeli,

gittim, tırandım, daldım, uçtum,
görölmek için çok büyük ama görmek için çok küçükmüş...
Üzerimde kul hakkı kalmasından korkarım,
hakkınızı helal edin,
benimki sizlere bin kere helal olsun.
ve Allah aşkımızı artırsın...

SİZLERDEN BANA...

• Ne yazacağım konusunda hiçbir planım yok açıkçası. Sadece birkaç saat önce yazınızı okudum ve zaten neredeyse her pazar okuyorum da. Evet gerçekte hepimiz sizi, 17 Ağustos öncesinde sadece çok iyi bir dağcı olarak tanıyorduk. Ancak o büyük misyonunuzu gerçekleştirdiğiniz an, elbette ki yüreğimizdeki yeriniz de bambaşka oldu.

"Yaradılanı sevdik, Yaradan'dan ötürü" sözünün tecellisini yaptığınız çalışmalar olsa gerek. Ancak zaman içinde yazılarınızı da okuyunca, sizin; tasavvuf, uzakdoğu öğretileri, metafizik, spiritüalizm ve felsefe konularında oldukça büyük bir birikime sahip olduğunuz izlenimini de edindim. Zaten "insan ve varlık" sevgisi bu kadar doruk noktalarda olan birinden de başka bir şey beklenemezdi. Hizmet etmek, kainattaki en büyük olgunluk mertebesidir. Başkalarının acıları ile üzülen, mutluluğu ile sevinene ne mutlu...

... yaptığınız büyük insani ve ilahi hizmetlere bir yenisini de insanları yazılarınız yoluyla bilinçlendirmekle yapıyorsunuz. Ve bilirsiniz ki bu, bir diğeri kadar önemli ve anlamlı bir çabadır. Allah yardımcınız olsun, aşkınızı artırsın.

Tek istemediğim gereğince takdir edilmediğinizi düşünmeniz ve üzülmeniz olacaktır. Yazık ki, büyük hizmetler daima geç takdir edilirler. İnsanlığın yasası olmuş artık bu. Belki o bilindik isimler kadar omuzlarda taşıyorlar sizi ama, siz ve arkadaşlarınızın kıymetini anladıklarında da gözleri başka kimseleri görmez olacak. Her meyva olgunlaştığında düşer. Sevgi ve saygılarımla.

- *Bir Dağcının Güncesi*'ni hemen alıp okumuştum ve en az beş kişiye daha okutmuştum. Daha fazlasına da kitabı anlattım. Benim için pahalı olmasına rağmen diğer kitaplarınızı da aldım. Sonra henüz medyanın yıldızı olmadan yaptıklarınızı da ilgiyle ve gururla takip ediyordum. Dağcılar için yaptıklarınızı, bu amaçla kurulan AKUT'u, AKUT'u tanıtmaya ve destek bulma çabalarınızı, daima bir ekip olduğunuzu söylemenizi (bu çok önemli çünkü genelde ben yaptım ben yaparım zihniyeti olan bir toplumuzdur) Adana depreminde AKUT'un performansı ve insanların tepkisini de sevgi ve gururla izledim. Adım kadar emindim 17 Ağustos Depremi'nde ilk koşacaklardan olduğunuzu da biliyordum. Bu olayın Türkiye'nin hayatında bazı bakımlardan bilinç sıçraması yarattığını düşünüyorum, bunda önemli bir pay da sizin ve arkadaşlarınızın. Sadece yaptıklarınızla değil yapmadıklarınızla da (anlamsız tartışmalara girmemeniz gibi) olayın dışında acı içinde ve çaresiz hisseden insanlara aydınlık yarattınız. Dünya'da saygınlık ve gurur kaynağımız oldunuz. Zaten yaptıklarımız gelişmiş bir ülkede olağan şeylerdir demeyin. İlk kez sivil bir organizasyon olmanız, yaptıklarınız, olaylar sırasında ve sonraki tutum ve açıklamalarınız insanların içinde güven, umut, sevgi ve gurur yarattı. Bunların farkında olduğunuzu biliyorum ama ben de söylemek istedim. Çalışmalarınızın ve çabalarınızın milyonlarca yürek tarafından sevgi ve gururla desteklendiğini biliyorsunuz.

- Merhaba Sizi ilk önce, Marmara depreminde ekibinizle olan kurtarma çabalarınızdan, medyanın her zaman ki yanar dönerliği karşısındaki istikrarlı tutumunuzdan uzaktan bir izleyici olarak tanımıştım.

Ama *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötes'i*ni okuduğumda gerçekten çok şaşırdım! Hani insan hayal kurar ve kendisi hayallerini gerçekleştiremeyecek kadar tembel ve disiplinsizdir, hani teoride kendini "bilgili" sanır pratikte sıfırdır da bir gün bir kitap açar kendiyi le aynı genetik kökten gelen bir insanın aynı düşünceleri paylaştığını, sadece hayal kurmadığını, yaptığını, öz disiplinini, dürüstlüğü, yalınlığını, onun gözünden güzelliği görür de şaşırır ya işte aynı şekilde şaşırdım. Kitabı okurken uzun bir uçak yolculuğu yapıyordum, içtiğim şarap tattığım peynir bile ağızma daha lezzetli geldi. Ülkeme geldiğimde içim kıpır kıpır ve her şey güzeldi ve çok mutluydum... Taksi şöförüyle tatlı bir muhabbete girdim, yakın bir arkadaşımı aradım ve o anda çok mutlu olduğumu, onun da aynı duygulara sahip olması için hemen kitabınızı alıp okumasını istedim.

Daha sonra *Yeryüzü Güncesi* hariç diğer kitaplarınızı okudum.

Yazılarınızı okudum. Atatürk'ün emanetine sahip çıkacak farkındalıkta ve sorumlulukta olduğunuzu okudum. Teşekkürler. Eğer yazılarınızdaki kişi gerçek sizseniz (zamanın biz yetişkinlere öğrettiği şüphecilik ve güvensizlik için özür dilerim.) hayran kalmamak elde değil. Özellikle anne ve babanızın sizi nasıl yetiştirdiğini öğrenmek isterdim ki ben de kızlarımı yetiştirirken özgür, cesur ve erdemli olmalarını öreleyecek hatalar yapmayayım. Şu anda çocuk sahibi değilsiniz ama olduğunuzda, çocuğunuzun ilk aylarında gözlerinde gördüğünüz ışığın annesi dahil her türlü insanla iletişime girdiğinde yıllar geçtikçe matlaştığını göreceksiniz ve bu acı verecek. Bu sebeple sizin gibi pırıltısı olan insanların nasıl yetiştirildiğini merak etmemi garipsemeyin. Büyük kızım P. şu anda 7.5 yaşında, küçük kızım İ. de 3.5 yaşında, arkadaşlarını da biliyorum, harikalar. Sizin gibi bir insanın onlara model olmasını çok isterdim. Keşke aile dostu veya akraba olsaydık da kızlarım sizden bir şeyler öğrenebilecek kadar yakın olsaydı. Ellerinize ve yüreğinize sağlık.

- Kumara yatıranlardan değilim ben evreni

Ben insanoğlunun o gamlı ulu sürüsündenim

bütün bütüne

Hiç görülmemiştir fırtınadan kaçtığım
 Kollarımla bastırdım yangını her seferinde
 Hendeği de bildim savaş arabalarını da
 Güpegündüz sakınmadan söyledim
 en ters düşüncelerimi
 Ve geri çekilmedim suratıma tükürmeye
 geldiklerinde
 Alnı damgalı yaşadım
 Bölüştüm kara ekmeği ve herkesin gözyaşlarını
 Çıktıysam sadece kendi kuleme çıktım.

Louise Aragon (Çeviri: Sait Maden)

Merhaba! Bu dizeler bana sizi hatırlatıyor. İyi ki varsınız. Bu cümle istediğimden daha sönük gözüküyor nedense. Aragon'u sevdiğiniz için sizi daha da çok seviyorum eskisinden.

• Sanıyorum gazetede yazmaya başlayalı çok uzun zaman olmadı. Hatta, açıkça söyleyeyim, ilk yazını gördüğümde içimden; "Eyvah, medyamız yine bir -Kahraman- kattı bünyesine, umarım onu da kısa sürede eskitmezler ve demode etmezler" dedim (Yeri gelmişken, başta seni ve tüm AKUT ekibini, deprem felaketleri sırasında ülkemizde ve komşularımızda yaptığınız, ve sizleri bir anlamda -Kahraman- yapan tüm çalışmalarınız ve çabalarınız için yürekten kutlar, saygılarımı belirtmek isterim). Bir taraftan da gazetede yazmaya başlamana çok sevindim. Doğayla iç içe, doğaya saygıyla ve de onun karşısında haddimizi bilerek, ama yine onunla mücadele etmeyi bir yaşam biçimi, hatta felsefesi yapmayı çok isteyen biri olarak yaptıklarını biraz gıptayla ve hayranlıkla izlemeye çalışıyorum. Yaşadığın birçok tecrübeye, hatta en yakın arkadaşlarından birini (İskender İğdır) kaybetmen gibi çok acı olaylara rağmen, yılmadan, sevgini ve hırsını kaybetmeden çabalamaya devam etmen çok hoş, ayrıca doğayla mücadeleni, onunla iç içe olmanı, sadece fiziksel ve de mekanik bir düzeye indirmeden, felsefi bir düzlemde algılamayı, Sokrates'den, Descartes'ten, Kant'tan yaptığın alıntılarla çok güzel

anlaşıyor. Ne güzel söylemişsin; "Doğruya giden yolların sonsuz olduğunu ve bu yolu arayan herkes kadar yol olduğunu" Yollarımızın bir gün bir yerlerde kesişmesi dileğiyle, sevgiyle...

• Merhaba; malum, belli bir konuda sivrilmiş ve yaptığı işte de ünlenmiş kişilerde, özellikle de o konularda yapılan diğer işlere ve icracılarına bir tepeden bakma eğilimi olması neredeyse doğaldır. Ama ülkemizde kıtlığı hiç çekilmeyen aşağılık kompleksi etkisiyle, kişiler bu eğilimlere karşı koymakta özellikle zorluk çekerler. Etrafımız, kendilerini hep bir numara hisseden "güzel sanatçı"lar ile doluyken, pazar günkü 'vertical limit' yazınız, içimi aydınlattı. Tüm benliğinizle yaşadığınız ve neredeyse sizin en büyük parçanız haline gelmiş olduğunu düşündüğüm dağcılık konusunda bu kadar alçakgönüllü bir yaklaşım içinde olmanız, bende büyük bir saygı uyandırdı. Tüm yazılarınızı takip etmiyorum; beni sizle bu yazıda buluşturan, benim film izlemeye olan tutkum. Tarafsız ve sıradan bir izleyici gibi, izlenimlerinizi öyle güzel aktarmışsınız ki; nasırlaşmış hislerle kritik yapan nice 'ünlü' eleştirmenden daha iyi bir fikir veriyorsunuz film hakkında. Ama asıl söylemek istediğim, "dağcılık bu filmdeki gibi çocuk oyuncağı değildir; biz ne zor şartlar altında tırmanıyoruz ya da böyle şey olmaz, kulliyen saçma" deseniz bile sizi alkışlayacak bir kitleye, bazı gerçeklerin altını çizmekle birlikte - keşke daha detaylı yazsaymışsınız- filminden keyif aldığınızı ve en yakın fırsatta tekrar gitmeyi düşündüğünüzü, hiç K2 tırmanışı yapmamış bir kişinin sahip olabileceği alçakgönüllü bir üslupla içten yazmış olmanızdır. Umuyorum yazınızın bana hissettirdikleri gerçektir çünkü böyle insanların var olduğunu bilmek güç veriyor. Kendinize çok dikkat edin ve iyi bakın.

• Sizi iki konuda kutlamak istiyorum. Birincisi, almış olduğunuz yeni ödül, ikincisi ise "Dağların Mistik Çekiciliği" başlıklı yazınız. Şimdiye kadar yazmış olduğunuz bütün yazıları her zaman ilgiyle okudum. Ancak yazılarınızda hep bir eksiklik hissederdim. Genellikle ilginç yer, kişi ve olaylardan tarafsız bir şekilde bahsederdiniz. Sonra fark ettim, yazılarınıza duygularınızı katmıyordunuz. Bunu bilinçli

yapıp yapmadığınızı bilmiyorum. Sizin o yazdıklarınızdan çok daha fazlasını ifade ediyor olmanız gerektiğine inanıyordum. Ve sonunda geçen haftaki yazınızı okudum. Olağanüstüydü. Bence özüm-senmiş deneyimlerin ve duyguların bir senteziydi. Tebrik ederim. Bundan sonra da, yaşananları kendi engin deneyimlerinizin duygu ve düşünceleri ile birlikte yazmanız dileğiyle saygılar.

- Sanırım ilk mesajı göndereli daha bir saat kadar oluyor; ama bu- nu da iletmeliyim. Az önce annem kapıdan başını uzatıp bugün Mahruki'yi okudun mu çok güzel yazmış dedi. Bakın bu büyük bir iltifat; çünkü her şeyi beğenmez. Tekrar hoşçakalın.

- Sevgili Nasuh; basında; hakkında çıkan muhtelif yazılar vasıtasıyla kim olduğunu bilmeme rağmen, geçen sene okuduğum *Bir Dağcının Güncesi* adlı kitabında, seni biraz daha fazla anlama fırsatını buldum. Doğaya duyduğun sevgi ve saygı ayrıca kendini ve hayatı sorgulayan tarzın bana çok ilham verici geldi. Bilgiye olan açlığın ve kendini geliştirme çaban, giderek mekanikleşen ve dola- yısıyla farkına varmadan hayatla bağlarını koparan insanlarımıza örnek olmalı. Diğer kitaplarını okuma fırsatını daha elde edeme- dim, ancak pazar günü Hürriyet gazetesinde yayınlanan makalele- rinin çoğunu zevkle okudum, kimileri ufkumda yeni pencereler aç- tı. Yayımlanan, yazılarının içinden bir derleme yapıp kitap haline getirirsen sanırım benim gibi birçok okuyucunu da memnun etmiş olursun Sana nice keşifler.

- Sayın Mahruki, bugün köşe yazınızı okuyunca 20 gün önce Ne- pal'de sizinle ilgili yaşadığım bir anıyı paylaşmak istedim. Ben Mar- mara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler'de öğretim üyesiyim. Bayram ve yılbaşı tatili nedeniyle Nepal ve Hindistan'ı kapsayan bir geziye çıkmıştım. Seyahatin Nepal kısmında, Bhaktapur şehrine gittik. Himalayaları yakından görmek istedik, ancak sis nedeniyle uçak turuna çıkamadık. Nagarkot'a giderek akşam güneşinin batı- şını izledik. İnsan o manzarayı gördükten sonra sizin hissettiklerini-

zi belki daha iyi anlayabilir. Şehirde dolasırken, küçük bir dükkandan resimler aldık. Biz ısrarla dağlarla ilgili resimler istedik. Bana nereden geldiğimizi soran dükkân sahibi, Türk olduğumu öğrenince "Mahruki'yi tanıyor musun?" diye sordu. Hem çok şaşırdım (çünkü isminizi çok düzgün telaffuz etti, hâlâ ülkemizde bile yanlış telaffuz edenler varken) hem de çok gurur duydum. Sizi bir an yakından tanıyor diye düşündüm. Sizinle karşılaşmadığını ancak Nepal'de sizden gazetelerin çok bahsettiğini söyledi.

Size kendi konumunuzla ilgili belki yardımcı olabilecek bir şeyler söylemek istiyorum. Bana bir gün Sayın Prof. Dr. Nur Vergin, çeşitli fakültelerin dekanlarını hatırlayıp hatırlamadığımı sormuştu, ben de bazılarını hatırlamadığımı söyledim. Ama kendi branşında önemli kişileri ve eserlerini hiç unutmazsın herhalde, sen de eserlerinle ünlü ol demisti. Hocayı hep saygıyla hatırlıyorum. Nepal'de TC başkanlarını veya cumhurbaşkanlarını kimse bilmiyordu; ama sizi isminizle tanıyorlar. Tüm dünyanın depremde gösterdiğiniz olağanüstü çabalarınızla tanıdıkları gibi. Umarım bu mail elinize geçer, size binlerce teşekkürler. Yaşamınız hep tırmandığınız zirveler gibi yükseklerde geçsin.

- Sevgili Nasuh Mahruki,

B. Dergisi adına sizinle yaptığım röportaj kısa bir zaman dilimi için de olsa çalışmalarınızı sizden doğrudan dinleyebilmek güzel bir deneyimdi. Dağcılıktaki başarılarınız ve bunun da ötesinde binlerce insanın umut kaynağı olmuş ve yüzlerce insana yeniden yaşama şansı vermiş bir sivil toplum örgütünün beyni olarak yaptıklarınız gerçekten de saygı uyandırıcı.

Yakın gelecekte de varlığınızın çevrenize ışık saçması ve sadece dünyadaki zirvelerin değil ruhunuzun ulaşılmaz tepelerini de kolaylıkla keşfetmeniz dileğiyle. Sevgiler,

- Merhaba Nasuh,

Az önce *Yeryüzünün Güncesi* isimli kitabını bitirdim. Kitabının birinci basımını 26 Nisan 2003'te almışım. Kitaplığımın rafların-

dan onun beni çağırmasını uzun zamandır bekliyordum. Bu benim kitap okuma yöntemim. Kitaplığımın bir bölümü henüz okumadığım ama kitapçada beni çağırmış, elime, aklıma yapışmış ve beni bir şekilde bulmuş bir sürü kitapla doludur. Onların beni doğru zamanda, yani sayfalarında yazılı olan şeyleri görebileceğim, duyabileceğim ve anlayabileceğim zamanda, kendilerini bana gösterdiklerine inanırım. Bu yüzden senin kitabın da benim bu doğru zamanımı buluncaya kadar elime gelmedi.

Benim etrafımda sana benzeyen bir insan yok. Bunu belki açıklayamam gerekir: yaşamı, insanın kendisini ve şeylerin anlamlarını senin aradığın yöntemi kullanarak arayan yok. Daha risksiz, daha güvenli ve daha sıradan bir yaşam. Senin de anlattığın gibi attığımız her adım bir 'seçim'. Ve belki bazılarımız seçimlerini yaparken olması gerektiği kadar özgür olmaktan korkuyor. Ben kendimi öğrenmek, mutlu olmak, bilmek için okurum, çalışırım, gezerim, fotoğraf çekerim, tezhiplerle uğraşırım- bu da ilginç bir yolculuk, farklı boyutta bir sabır gerektirir- ama senin yazdıklarını kendime hiç uzak bulmuyorum. Arayışının nedenini anlıyorum. Arama yöntemini anlıyorum. Bunu insanlarla paylaşma isteğini anlıyorum. O kadar farklı olmamıza ve yolculuklarımızın bu kadar farklı boyutlarda olmasına rağmen bilgiyi arama isteğini anlıyorum. Bu benim için güzel bir teselli. Öğrendiklerimi sık sık şu cümleyi aklımdan geçirerek yaşama-ya çalışırım: *"Yolu bilmek ve yolda yürümek farklı şeylerdir."* Ya da senin *Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesinde* yazdığın gibi: *"Bilgi, bilmek sürecinde değil, olmak sürecinde gerçek değerine ulaşır."* Sanıyorum, benim 'olmak' sürecim, seninkine kıyasla biraz daha yavaş ve farklı. Ama içimden bir ses 'aradığımız şey' aynı olduğu için, bu dünya üzerinde sayısız yaşam, sayısız kitap, sayısız mutluluk ve hüzn olduğu için ve etrafımızdaki tüm güzellikler bu farklılıktan; onu anlamaktan; onu aramaktan kaynaklandığı için, aynı yolda olduğumuzu söylüyor. Yazdıklarıyla bunları bana anlattığın için sana teşekkür ederim.

Nasuh, kitapçada kitapların beni çağırdığı için mutluyum. Kendin için edindiğin bilgiler sen onları paylaşmaya devam ettikçe hepimizin. Cömertliğin için teşekkürler. Ne de olsa, onları torunlarına

bırakmak için sadece bir günce de tutabilirdin. Ama onları artık benim torunlarım da okuyabilir.

- Sayın Mahruki, Bir süredir *Cumhuriyet Spor Ek'i*ndeki yazılarınızı ilgi ve beğeni ile izliyorum. En son, dün 24 Mart 2004 günkü yazı(nız) son derece önemli ve gerekli bir konuyu/yaklaşımı ele alıyordu ve ancak sizin gibi dikkatli, özenli ve inatçı bir sporcu titizliği ile kaleme alınabilirdi.

Bunların da ötesinde, yazılarınızın her satırına sinen içten ülke ve ulus sevgisi, hele bugün yaşadığımız ortamda ne kadar da anlamlı ve değerli.

Sizin gibi gençliğe ve kamuyoyuna örnek olmuş ve olmakta olan bir değerli sporcu / insan tarafından bu yorumların geniş çevrelerle paylaşılması şüphesiz diğer benzer görüş sahiplerinin değerlendirmelerini pekiştirecek ve onları daha da anlamlandıracaktır.

Size içtenlikle teşekkür ediyorum ve ortak düşünce ve heyecanlarla kucaklıyorum.

Dr. C. / Atılım Üniversitesi / Öğretim Üyesi

- Merhaba Nasuh,

Belki çok önce yazmış olduğun "Açık Mektup" yazını yeni okudum. Sana ve her üreten kişiye yapılan saldırılardan duyduğum üzüntüyü tüm kalbimle paylaşıyorum. Tabi ki senin hissettiklerini hissedemem. Ama en azından bu yazıyı sana "Nasuh, sakın üzülme. Her şey ak ile kara gibi apaçık ortada. Güneş balçıkla sıvanmaz." demek için yazıyorum. Bir Türk genci olarak, yaptıklarını gururla ve ilhamla izliyorum.

Keske tüm dünya, bir dağın zirvesindeki rüzgar ısılığı gibi huzurlu, hesapsız ve sevgi dolu olsaydı. Ama biliyorsun ki kara olmazsa ak da olamıyor. Sen bu huzurun farkındasın... Lütfen sevgini insanlara bulaştırmaya devam et... Ve sakın üzülme ;)

- Merhaba. Sizin hayatımda çok önemli bir yeriniz var. İlk kitabını

imzalattığınız yazar sizsiniz. Unutulmayacak bir gündü benim için. İnsanların gereksiz yere övülmesini sevmem ama hak eden insanların övülmesi hem o insanın ilerlerken başkalarının desteğini hissetmesi için çok önemli, hem de bir zamanlar benimde yaşadığım gibi genç bir insana örnek olabilir. Bu kadar yanlısın ve çarpıklığın ortasında doğru birilerini görmek son derece umut verici. Bundan dört yıl önce imzalamanız için önünüze üç kitap koyduğumda; hangi kitabı bana, hangi kitabı annemle babama, hangi kitabı ise kardeşime imzalayacağınızı uzun uzun düşünmüştünüz arkamda bekleyen onca insana rağmen. O zamandan belliydi sizin Yeryüzü Günücesi gibi başarılarla imza atacağınız. O gün genç bir insan olarak sizden hayatın ne kadar değerini bilerek yaşanması gerektiğini, değer vermeyi öğrendim. Sanırım birçok insanın mahkûm olduğu boşvermişlik duygusunu yenmenin size o zorlu dağlarda hayatta kalma gücünü verdiğini anladım. O gün annemin size söylediği gibi; Ne mutlu annenize...

- Atatürk'ün Bursa Söylevi ile ilgili yazı ararken sizin web sayfanızda gördüm ve bir bakayım dedim. İyi ki de bakmışım. Sizin hakkınızda bilmediğim birçok şey öğrendim. İşin açıkcası soy adınızdan dolayı ben de sizi azınlıklardan sanıyordum. Azınlık olsaydınız da durum değişmezdi. Sizinle gerçekten gurur duyuyorum. Belki sizden gencim ama bu sizden gurur duyamayacağım anlamına gelmez. Ayrıca gazetelerde yazılı haberler benim de aklımı bulandırmıştı. Medyaya güvenmemekte bir kez daha haklı olduğumu anladım sayenizde.

Yaptıklarınız, yapmak istedikleriniz, Atatürk ile ilgili görüşleriniz de beni çok etkiledi. Ben de kendi çapında Avrupa'da etkinlikler düzenleyerek, toplantılara katılarak, tiz bir ses bile olsa ses getirmeye çalışıyorum. Ben ve benim gibilerin ürettikleri bu tiz sesin ilerde birleşmesi ve siz ve sizin gibilerle daha da güçlenerek Türkiye'mizin geleceğine yön vermesi dileklerimle.

- Merhaba Nasuh Abi

Ben Y. Antalyadan. Uzun süredir AKUT'un sitesine girmeme

rağmen senin sitene ancak bugün girme şansım oldu, seni daha önceden de tanıyordum. Hatta 'Bir Hayalin Peşinde' diye bir kitabını da okumuştum. Ama burada okuduğum özellikle AKUT'un Doğanhan'la ilgili mücadelesini okuyunca çok etkilendim ve sana mail atmaya karar verdim. Bu mailin asıl amacı Türkiye'ye böyle bir arama - kurtarma teşkilatını kazandırdığın için teşekkür etmek. Bu maili atmayı adeta kendime borç bildim. Daha önce de yaptıklarınızı duymuştum. Alanya'daki AKUT'cu abilerim yaptıklarını anlatmışlardı. Ama yazınızda okuduğum kadar detaylı değildi. Zaten AKUT'cu yaptıklarından bahsetmeyi sevmez. İzmit'te özellikle depresimde yaptıklarınızdan çok etkilendim. Ben de zaten Akdeniz Üniversitesini kazandığımdan beri AKUT'cu olacağım diye söz vermiştim kendi kendime. Hatta Fetiye'deki kampınıza da katıldım Yılmaz Hoca sayesinde. Bu işi başaracağım. Bilmeni istediğim tek şey gözün arkada kalmasın. Türkiye'de senin yolunda birçok insan var.

Allaha emanet ol. Kendine dikkat et Nasuh Abi.

- Sevgili Nasuh,

Yazdığın bütün kitapları okuduktan sonra bugün web sayfanı ziyaret ettim. Başarılarını alt alta okuyunca bir kez daha saygı duydum ve sadece Türk olduğum için gurur duydum. Sana saygım sonsuz. Keşke ben de senin kadar kendimi dinleyip, yapmak istediklerimi yapabiliseydim.

Açık Mektup'unu da okudum. Söylemek istediğim, o bahsettiğin haberlerden de, yazılan yazılardan da haberim bile yok. Ben ve benim gibi sana ve yaptıklarına saygı duyanlar sadece senin başarı öykülerini okuyoruz. Gerisinin doğru olamayacağını zaten biliyoruz.

Yapabileceğin daha çok şey var. Ağır ağır acele et! Ve bizi gururlandırmaya devam et! Saygılarımla

- Merhaba. öncelikle düşüncelerinizi uygulamaya gecirmedeki kararlılığınız ve başarınız için sizi içtenlikle kutluyorum. medyanın çeşitli kanallarında size karşı yapılan haksız saldırılara karşı olan sa-

birli ve seviyeli tavrınız da gerçekten takdire şayan. çünkü gördüğümde, okuduğumda ben sizin adınıza sinirleniyorum.

Kitaplarınızı okuyorum, AKUT'u ve sizi yakından takip etmeye çalışıyorum.

Kitaplarınız arasında okuduğum ilk kitap olduğundan mı nedir özellikle 'bir dağcının güncesi' benim için çok önemli. Okurken elimden bırakamadığım, bitecek diye üzüldüğüm, kimseye vermek istemediğim nadir kitaplardan...

o kitaptaki düşünceler, içtenlik... gerçekten çok güzel. neden dağcı olunur sorusunu da çok güzel cevaplandırıyor... başarılarınızın devamını diliyorum... tekrar yazabilmek ve hatta sizinle sohbet edebilmek dileğiyle....

melekler yanınızdan ayrılmasın.....

- Sevgili evladım,

57 yaşında emekli öğretmenim. Seni övmek için kelimeler yetmiyor. Şu anda *Yeryüzü Güncesi*'ni okuyorum. Gençlerimize ve tüm insanlara örneksin. Güzel Allah'ım hep yanında olsun, seni korusun, ışığın yayılsın, kirlı ruhları aydınlatsın.

Allah'a emanet ol.

- Geçenlerde Anna Karenina'yı okudum. Roman kahramanı Levin, kitabın sonlarında kendisine hayatın anlamını soruyor. Hayatta her şeye sahip, üstelik iyi bir adam. Mutlu olması gerekirken, anlamsız bulduğu hayatı yüzünden intiharı bile düşünüyor.

Sonra köylünün biri Levin'e, ruhun iyiliği için yaşamaktan söz ediyor. Buna Tanrının emirleri diyor. Sadece kendini düşünerek yaşamak değil de başkaları için birşey yapmanın ruhun kurtuluşu olduğunu söylüyor.

Bundan sonra Levin için her şey değişiyor. İyiliğin nedenleri ya da sonuçları (ödülleri) olamayacağını, yoksa iyilik olmaktan çıkacağını, Tanrısallığın en sağlam delilinin, yani iyilik ve kötülüğün ne olduğunun insanlara bildirilmiş olduğunu anlıyor. Artık hayatın anlamını bulmuştur: "İnsan sevgisi ve iyilik".

"İnsan olarak doğru yerde durmak , doğru davranmak" demişsiniz ya, aklıma bunlar geldi.

• Sevgili Nasuh:

Önce *Bir Dağcının Güncesi* isimli ilk yazdığın, daha sonra da son yazdığın *Yeryüzü Güncesi* kitaplarını okudum. Bir nefeste okudum kitapları. Benden önce ben hâlâ Türkiye'de iken babam okudu ve bazı yerlerde göz yaşlarını tutamadığını ve çok beğendiğini ve seni çok samimi bulduğunu söyledi (kendisi bir bilim adamıdır, on iki tane kitabı var ve çok zor beğenir).

Ben ise ilk kitabını yıllar önce (galiba 1996 idi) bana yakın arkadaşım E.'nin eşi Ö. hediye ettiğinde bir göz atmıştım ama çok dikkatimi çekmemişti. Demek ki her şeyin bir zamanı var. Benim daha zamanım gelmemişti. Şimdi ise her satırda, her cümlede kendimden birşeyler buldum. Tabi Peru'da 4.000 metrede yorgan döşek dağılmış olmam senin neler başardığını biraz daha anlamama yardımcı oldu sanırım! Ayrıca beş altı senedir hayatla ilgili çok üzerinde durduğum birçok konuyu benden daha önce düşünmeye başlamış olman da beni hiç şaşırtmadı. Bahsettiğin birçok konu, felsefelerinden örnekler verdiği birçok kişi ve düşünür. Kendimle ilgili bu kadar çok şey bulacağımı ummuyordum açıkçası. Benim için çok hoş bir sürpriz oldu. Yıllar önce her şeyi bırakıp alıp başımı tek başıma, kimseyi tanımadan Kostarika'ya gelmiş olmam, bir süre sadece dev deniz kaplumbağalarının korunmalarında çalışmam (ne yaptığımı kimseye anlatamamam, ve zaten anlatmak da istemem!). Tek başıma burda kimsenin olmadığı sahillerde sörf yaparken yaşadıklarım ve hissettiklerim. Tavuklu otobüslerle defalarca Orta Amerika'da ülke ülke, kasaba kasaba gezerken yaşadıklarım ve hissettiklerim. Honduras'ta ilk defa dalışım. El Salvador'da uğradığım saldırı. Kolombiya'ya ilk gittiğimde hissettiklerim. Nicaragua'daki Sandinistler ve Kolombiya'daki paramilitarlarla ideolojik tartışma ve sohbetlerim. Bunların hepsi gözümün önüne geldi. Çok zaman kendimi yalnız hissedişim, ve bunu çok sevişim. Yazı yazmaya başlamam, bunun çok önemli olduğuna karar vermem. İlk kitabım çıkışı. Hocalık. Ve daha birçok olaylar ve duygular. Hala çok

az insanın beni anladığını düşünürken senin bir anda benim yanımda olduğunu hissettim. Ellerine sağlık. Hem yaptıkların hem de yazdıkların için. Türkiye senin gibi bir insana sahip olduğu için ne kadar övünse azdır. Ben senin gibi bir dostu sahip olduğum için övünüyorum ve seviniyorum. Hala bu kadar çok şeyi nasıl başardığını anlamakta zorlanıyorum ve çok büyük saygı duyuyorum. Ve teşekkürler, kitabı hediye ederek okumamı sağladığın için.

- Değerli insan Sayın Nasuh Mahruki, az önce CNN Türk'teki programınızı izledim. Sonra sitenizi inceledim. Bazen sizin mağduriyetinizi yaşamış insanların samimiyeti içtenliği içimdeki isyan duygusunu bastırılamaz boyutlara getiriyor. Sizin bu açıklamaları yapmanıza hiç ihtiyacınız yok, mecburiyetiniz de yok. Eğer basın size saldırıyorsa bilin ki gerçekten bir şeyler başardığınız içindir. Bu da iyiye işaret, her ne kadar sizi üzen sıkıcı yönleri olsa da. Yaptığınız iyilikler, karşılıksız fedakârlıklar sizin kitabınızda yazılı, kimse attığı çamurla, iftirayla bunları silemez, aksine sabrederseniz ve şimdiye kadar hep yaptığınız gibi insani kalitenize yakışır şekilde cevap verirsiniz bu iyilikler katlanır, karşı taraftakilerle aranızdaki uçurum iyice açılır, ve emin olun sağduyulu insanlar her şeyin farkındalar. Gözlerinizdeki insancılığın, ruhunuzdaki dinginliğin ve masumiyetinizin hep sizde kalması dileğiyle. Çalışmalarınızda sonsuz başarı ve kolaylıklar sizinle olsun. Derin sevgi ve saygılarımla.

- "Bilgeliliğin doyumuna ulaşmış, bilincin zirvesine çıkmış böyle bir insan için, taş da çamur da, altın da aynı şeydir.

O dostu da, düşmana da, iyiye de, kötüye de aynı gözle bakar. Hepsini aynı değışmeyen iç erinciyle görür, etkilenmez."

Bhagavad Gita

Merhaba. Web sitenize göz atarken Bhagavad Gita destanının bu satırları düştü aklıma, anasayfasının üst köşesine *"her şey ve her yer burası ve orası özde aynı ve aslında hepsi bir"* diyen, erdem ve en üstün iyinin peşine düşmüş, mizah ve felsefenin harmonisini yakalamış sizi daha iyi tanımak isterken.

- Merak ettim; tanrıyı ve erdemi aramanın sonu var mı?

Ya da çıktığınız yer, bütün bu sorulara yeterli cevabı verebilecek mi?

Bir kısmına belki. Bence zor olan yukarıdayken hissettiklerinin aşağıda karşılaştıkların karşısında ne kadar sıradan ve bayagi olduğu.

Bunu bana küçücük bir deneyim hissettirip söyletiyor.

Bir küçük dağ tırmanışı, bir mola ve bir şeyleri hak etme, insan olduğunu hissetmek gibi. Doğa ve insan birbirine bu kadar aitken ne kadar uzak yaşıyoruz. Bu haksızlık değil mi?

Hem tanrı ve erdem yüreğimizde değil mi; merak ettim.

Çıktığınız, gezdiğiniz yerde olmak için her şeyini vermeye hazır ama hiçbir zaman göremeyecek olan benler için de tam zirvede soluk alın ve etrafa gözlerimizle bakın.

Buna ihtiyacımız var!

Sevgiyle ve inancınızla kalın...

- Merhaba; Ben sizin sitenize bakındım bugün ve tırmanışlarınızın ötesinde yada yazımınızın yanında aradığınız filozof kimliğiniz dikkatimi çekti. Aradığınızı hissettim içinizdeki şehir filozofunu, doğanın bütün tamlığı içinde... Ama belki de çoktan buldunuz onu...

Arayışların bizi aynı kıldığına inanıyorum ama bulduklarımız bizi özelleştiriyor. Sonra bu özel olmanın aslında sadece aynılığı kavramak olduğunu görüyorum.

Şimdi durdum düşündüm niye yazıyorum size diye. Aslında bilmiyorum. Belki farkında bile olmayacağınız bir yazı bu. Ve cevap vermeye zaman ayırmanızı gerektirmeyecek kadar sıradan.

Paylaşmak ihtiyacı benimki, bazen elime kalemimi kâğıdımı almama sebep olan. (Kâğıt kalemle yazıyorum halen severek, belki de bilgisayarın kolaylığını yadsımak için bazen) Malesef artık zor insanlarla felsefeyi, düşünceleri dürüstçe paylaşmak. Çoğu için sıkıcı yada anlaşılmaması zor.

Ben sizin *Yeryüzü Güncesi*'ni okudum. "*Çok okuyan mı bilir çok gezen mi?*"'yi birleştirebilmemi sağlıyor bu tarz kitaplar. Bu sebeble teşekkür ederim. Şahsım adına bu teşekkür. Çünkü hiç gidemeyeceğim yerlerde, hiç tırmanamayacağım dağlarda, hiç konuşamayacağım insanlarla, hiç meydan okuyamayacağım zorlukların tam ortasında düşünebilmemi, yorumlayabilmemi, anlayabilmemi sağladınız biraz bu kitapla...

Evet Nasuh Bey, gördüklerinize, yaşadıklarınıza, yürüdüğünüz yollara ve tırmandığınız dağlara rağmen hepimiz aynıyız ama ben- ce düşüncelerimizin yönüne göre özel oluşumuz şekilleniyor...

Tanımadığınız birinden bu kadar karalama yeter galiba. Sıkıntı yaratmayayım fazla. Yaptığınız bütün eylemlerde, yaşadığınız bütün maceralarda ve tüm düşünce süreçlerinizde başarılılar.

- Öncelikle belirtmeliyim ki Web sitende belirttiğin 'gerekli açıklama'ya neden olan olay beni çok üzdü. Başkalarının senin başarını çekememesi çok doğal. Fakat beni asıl üzen 'bizden birilerinin de bu oyuna katılması. Sanırım biz Türkler 'bizden olanı' desteklemeyi hiç bilmiyoruz. Sonra da 'elin adamı yapıyor,Türkler uyuyor' diyoruz. Umarım böyle durumlar şevkini kırmaz. Sen gerçekten Paulo Coelho'nun deyimiyle 'ışığın savaşçısısın.' Bu yüzden sf.91'deki şu sözlerin sana uyacağını düşünüyorum:

"Haksızlıklar olabilir. Böyle zamanlarda savaşçı sessiz kalır. Konuşarak tüketmez enerjisini, çünkü sözcükler bir işe yaramaz. Birisi'nin kendisini gözlediğini bilerek gücünü direnmek ve sabretmek üzere harcaması daha iyidir. Bu Birisi, onun gereksiz yere acı çektiğini görür ve bunu kabul etmez. Bu Birisi ona en çok ihtiyacı olan şeyi verir: ZAMAN. Er ya da geç her şey yeniden onun lehine dönecektir" Çok sevgiler...

- Merhaba efendim. Siz benim hayran olduğum bir insansınız.

Sizi kendime örnek almaya bile cesaret edemiyorum.

Bu toplumun normlarına ters düşecek şekilde hareket ettiniz. Ve kendinizi kabul ettirdiniz. Bilinki sizi herhangi bir şekilde eleştiri-

renler veya eleştirecek olanlar, aslında yapamadıklarını, yaptığının içindir.

- Sevgili Nasuh Bey, Basından takip ettik sizi bugüne dek hep. Her zaman başarılarınızı, kahramanlıklarınızı okuduk, gururlandık, sevindik. Zaman zaman ise çok üzüldük, sizi yaralamaya çalışan, basını alet eden ve alet olan basın mensuplarının ihanetine.

Malesef yaşadığımız dünyada her sokakta, her mahallede yada her an yanbasımızda kahramanlar, yada göğsümüzü kabartan başarılarla sahip olan insanlarımız yok. Var olan kahramanımıza da bu şekilde çirkince saldırılar, bilmelilerki sizden daha çok bizleri yaralayıp bizleri üzüyor. Ve bizleri en çok da sizi üzmeye, kırmaya hiç kimsenin hakkı yok. Yaşattığınız ve başarılarınızla beslediğiniz ruhunuzun yüceliğini inanın hepimiz çok iyi biliyoruz.

- NE MUTLU Kİ BİZE HİÇ BİR ULUSUN SAHİP OLAMADIĞI VE ÜLKESİNİ VE ÜLKESİNİN İNSANLARINI BU KADAR SEVEN BİR NASUH MAHRUKİ'MİZ VAR!..

Her şey gönlünüzce olsun.....

- Sevgili Nasuh Mahruki, Bu sabah saat 05:30 civarında, bir ay evvel dünyaya gelmiş bebeğimizi göğsüme yatırmış uyutmaya çalışırken, Tübitak Bilim ve Teknik dergisinde seninle yapılan roportajı okuyordum. İş yerime gelir gelmez dergide karşılaştığım internet adresini ziyaret ettim. Gerçekten sana yakışır bir site olmuş fakat bu yazıyı yazmamdaki neden internet sitesine ilgili övgüler yağdırmak değil.

Sitede ilk ziyaret ettiğim "açık mektup" bölümünü okurken neler hissettiğimi tarif edemem. Yer yer tüylerim diken diken oldu. Bazı satırları okurken kendimi tutamayıp söylendim, isyan ettim toplumun bir kesimindeki bu rezil, ıslah olmaz zihniyete. Şu an için yapabileceğim şey, sana her şekilde senin yanında olduğumuzu bildirmek. Bu toplumda benim gibi birçok "insan" var ve maalesef size saldıranlar gibi birçok da zavallı... Belki bilmek istersin, kim bu

benim yanımdakiler diye merak edersin. Zira diğerlerini, sana ve senin gibi tüm başarılı olanları karalamaya çalışanları zaten tanıyor-sun.

Sevgili Dost, seninle Ege Üniversitesindeki panele geldiğinde tanışma fırsatım olmuştu fakat ben seni, yazdığın her şeyi takip eden biri olarak zaten tanıyordum.

Sana daha önce de yazdım ve yazdıklarımı son kitabının okuyucu mektupları bölümünde görmekten büyük mutluluk duydum. Ben Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesinde çalışan, doktorasını vermiş bir akademisyenim. Buraya gelirken yurt içinde ve yurt dışında farklı işlerde çalışmış, çeşitli vesilelerle üç kıtada gezmiş, insanları, kültürlerini anlamaya çalışmış, sağduyusunu ve insan olmanın gerekliliklerini her zaman yerine getirmeye çalışmış, Türk olduğunu söylerken de gurur duymuş biri. Doktor abim, bir başka üniversitede dahiliye uzmanlığı yapan doktor eşim, emekli öğretmen babam, işçi emekli annem ve mahalleden serseri takılan arkadaşlarım hepimiz seni destekliyoruz ve senin yanındayız.

Bu toplumu senin gibiler bir yerlere taşıırken, her şeye saldıran insanlık dışı yaratıklar hep saldıracak fakat yalnız değilsin. Yalnız değiliz! Sağlıcakla kal,

- "Hindu Upanişad'larında şöyle bir cümle geçer; İnsan eylemleriyle kendisini yaratır, insanın arzuları ne ise kaderi de odur." s.220 "Dağcılar merak, hayal gücü ve fantazi duyguları gelişmiş insanlardır. Zor koşullardaki cesaretleri, BASKI VE YOÇUN STRES ALTINDAKİ ZERAFETLERİ, ruhsal cömertlikleri ve gittikçe sertleşen koşullara rağmen gösterdikleri sabır onları sıradan insanlardan farklı kılar. Onlar da korkar ama kontrol etmeyi bilirler, onlar da ister ama sabretmeyi bilirler ve ağır ağır acele ederler." s.122 *Yeryüzü Güncesi*, Nasuh Mahruki Teşekkür ederim. Sözlerinizin ispatını davranışlarınızda gördüm. En içten sevgi ve selamlarımla,

- Sn. Mahruki, Cumhuriyet dışındaki gazeteleri azlıkla okuduğum için hakkınızda yazılmış saçmalıklardan bugüne kadar haberim ol-

mamıştı, tamamen rastlantısal olarak web sayfanızdan ulaştığım "Açık Mektup"unuzu okuyunca çok şaşırdım, demek ki "insan avcıları" bunlar oluyormuş dedim kendi kendime... ve bu "cinslere" kendinizi anlatmak için ayrı bir enerji harcamanız, bunlarla mücadele için hep gözünüzü açık tutmanız gerekiyormuş... ne acı! Sadece sevgili doğaya karşı çaresiz kalınan zamanlarda değil bir de sosyal ve kültürel anlamda ülkemizde oluşmuş enkaz altındaki insanlarımızı da kurtarmak da gerekiyor ama ne yazık ki bu çok kolay değil, hele ki bu insanlar; şu an ülkemizin entelektüel birikimini temsil ettiğini sanan ya da bu şekilde tanınan kişilerden oluşunca, iş iki kat daha zorlaşıyor.... Bunun için de ülkemizin sizin ve benzerlerinizin nesline ihtiyacı var ve bu neslin birleşmiş enerjisine. Yazınızda da ifade ettiğiniz gibi kendinizi gözünüzü kırpmadan feda edeceğiniz bu vatan için bugüne kadar yaptığınız her şey ve bundan sonra yapacaklarınıza şimdiden teşekkürler, Yolunuz açık olsun, sevgiler,

• KENDİ HAYALLERİ İÇİN YAŞAYAN İNSANLARI ÇOK SEVİYORUM. BİZE CESARET VERİYORSUNUZ. İYİ Kİ VARSINIZ.

• Sevgili Nasuh Mahruki, Web sitenizdeki "açık mektup" adlı yazıyı okudum. Hakkınızda malum medyamız tarafından yapılanları üzüntüyle karşılıyorum. Ama bu mesajı göndermemdeki amaç size bu üzüntüyü bildirmek değil, yazının sonunda belirttiğiniz bundan sonraki yolunuzu belirleyecek çizgi konusunda tebrik etmek.

Yolunuz açık olsun...

• Sayın Mahruki, Açık Mektubunuzu az önce okumakla beraber sizin adınıza, kendi adıma, ülkem adına çok derin acılara boğuldum. bu ülke ki, uğrunda analar çocuklarının ölümü pahasına ellerindeki tek örtüyü mermilerin üstüne örttüler. ellerindeki tek hayvanı orduya bağışladılar. 210 kiloluk mermiyi sırtladılar. Biz bunların torunlarıyız ama bu medya kimin torunu bilmiyorum. Büyük ihtimalle ülkemizi işgale gelenlerin torunları, sıkmayınız canınızı. bu halk er geç uyanacaktır. Er geç medyaya da hakettiği cevabı verecektir.

Ülkemizi satılığa çıkarmış bu basın eninde sonunda cezasını bulacaktır. ben bir asker eşiyim. Bizim de bir DAK birliğimiz, başında da çok sevdiğimiz bir abimiz var. ne çektiklerini, ne çektiğimizi bu ülke için nelere katlandığımızı kimse bilmiyor. Sizin ne çektiğinizi de bilmeyeceklerdir. Çünkü siz biz bu ülkeyi seviyoruz ama onlar Atatürk'ün de dediği gibi, gaflet dalalet ve hıyanet içindeler. Maaşlarını aldıkları AB ve ABD'ye yaranmak için ülkesini seven sizi, bizi herkesi karalarlar. hoşcakalın. Üzmeyin kendinizi.

• AŞK, HEP AŞK, SADECE AŞK

"BENDEN SİZLERE" başlıklı yazınızı sevinçle okudum.

En fazla sayıda insanı kurtarabilmek için mücadele etmeniz zaten "kazan"dığınızın en yeterli ispatıdır. Sanırım insanların ikiye bölünmüşlüğü, kallesliği ve hainliğiyle başa çıkmaya uğraşırken yaşadığınız duygusal yorgunluğu "kaybetmek" olarak değerlendiriyorsunuz. İkiyüzlü, kalles, hain, kahpe, sapık bile olsalar sizin türdeşinizdir ve haliyle muhtemelen istemeden empati kurduğunuz için yaşadığınız içsel çatışmalardan duygusal yorgunluk duyuyorsunuz. Hakikaten böylesi durumlarda yetersiz empati, avantaja dönüşebiliyor. Lütfen ikiye bölünmüş, kalles, hain, kahpe, sapık insanlarla mücadele ederken onlara fokus yapmamaya çalışın. Dünyada yedi milyar insanınız. Yedi milyar içinde koşullar her ne olursa olsun "aklı başında" olan milyarlarca insan var. İkiye bölünmüş, kalles, hain, kahpe, sapık insanlarla mücadele ederken, canınızın derdine düştüğünüz durumlarda, hayatınız tehlikeye girdiğinde, tüm gücünüzle "aklı başında" olan insanlara fokus yapın. Sanırım böylece yaşadığınız böylesi berbat deneyimleri "kilitlerle hapsetme" ihtiyacı duymayacaksınız. Tüm bunlar bildiğiniz, yaşadığınız şeyler, ben sadece tekrar size hatırlatmak istedim. Umarım benim de size böylelikle ufak bir katkı olmuştur.

Hepimizin, kahramanlara değil, koşullar her ne olursa olsun "aklı başında" olan insanlara ihtiyacı var.

Allah aşkımızı artırsın. Allah'a emanetsiniz.

- "Yaradan rabbim Nasuh'u koru, göğsünü açıp genişlet, işini ona

kolaylaştır, bütün güzel işlerinde gayret kuvvet ver, senin her şeye gücün yeter! AMİN!!"

- Değerli kardeşim Nasuh MAHRUKİ Size kardeşim diye yazıyorum çünkü görüşleriniz o kadar berrak ki altına imza atmamak mümkün değil. İnsanın düşünöpte haykırası geldiğı şeyleri birilerinden bu kadar güzel ifadelerle duyması ne kadar güzel bir şey. Hele şu aşafıda eklediğim pasaj o kadar önemli ki. Bilmem farkındamısınız ben elli yaşına geldim bu ülkenin ekmeğini yiyip suyunu içen vergileri ile tahsil yapıp ülkenin aydınları sınıfında arzı endam edenlerden bu ifadeleri şimdiye kadar duymadım. Size binlerce teşekkür ederim. Bu arada ülkemizde bazı şeylerin üstü hiç açılmıyor ve tartışılmıyor. O da; Neden bizim kendini ispatlamış ayakları üzerinde duran bir malımız, markamız, patentimiz yok. İkincisi yüzyıllardır Türk milletinin lehine olağan yada olağanüstü birşey gelişmez. T.C. Devletin milletler arenasında herhangi bir konuda haklı olduğı, hakkının teslim edildiğı vakimidir. Neden hep itilir kakılır?

Bence yoksulluğun sebeplerinin yolsuzlukmuş gibi gösterilmesi hedef şaşırtmaktan başka birşey değil. Asıl sebebi yokluktur. Neden yokluk çekeriz, neden 60 milyar dolarlık satar 94 milyar dolarlık alırız, neden Afganistan gibi üretir, İsviçre gibi tüketiriz. Bu ülkede bunlar neden konuşulmaz.

Selam ve saygılar.

Emekli Öğretmen TOKAT

"21. yüzyıl, tarihin bugüne dek kaydettiğı diğer bütün zamanlardan daha karmaşık ve zor yönetilebilir bir süreç olarak yaşanacaktır. Bu yüzyılda rüzgarda savrulan yapraklar gibi oradan oraya uçmamak için, daha açık bir ifadeyle güvenliğimizi ve becamızı yitirmemek için bir tek şansımız var. Türk Milleti"nin kendi içinden çıkaracağı, Atalarının özdeğerleriyle iş yapan, vatanına - milletine hizmet etme aşkıyla kendi varlığını hiçe sayan, koşulsuz - karşılıksız fedakâr, vatanı ve milletinin bölünmez bütönlüğü dışında hiçbir ye-

re taraf olmayan, bütüncül bakış açısı, sosyal sorumluluk duygusu ile ve birleştirici, yapıcı tavırları ile iş yapma kararlılığında olan gençlerimizin artık önünü açmak zorundayız. Sadece bu kadarı bile bütün problemleri sistemin doğal akışı içerisinde çözmeye yetecektir."

- Evrensellik çerçevesinde yurttaşlık bilinci.

Söylemlerinizi ile uygulamalarınızın çelişmediğini kendi çapımda gözlemleyebildiğime inandığım için size bu e-postayı göndermek istedim. Son olarak, Ulusal Kanal'ın 08 Tem. 2005 tarihinde ki canlı yayınlanan programında izlediğim yaşam bilinci düzeyinize, bilgimin yettiğince tanıklık ettim. Küresel kaynaklara, Anadolu'da yaşam kavramına, medyaya, vatanını en çok sevmek kavramına, takım çalışmasına (doğru insana yatırım, inisiyatif kullanımı, bütünsellik enerji) ve güncel olan Lozan 2005 hareketinin amacı ne olmalıdır? konularına yönelik bakış açılarınız ile diğer tüm ama tüm konulardaki detay açıklamalarınıza program süresince birden fazla kez duyduğum coşku şu oldu. "Nasuh Mahruki, düşüncelerimi okuyor"! Gene belirttiğiniz gibi son nefesimize kadar bir şeyler öğrenmeye devam edeceğiz.

Son tümce olarak, Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk halkı için ve üzerinde yaşadığımız topraklar için yaptıklarına ve daha da yapmak istediklerine inanan bir yurttaş olarak, olanaklarım çerçevesinde sizi izlemeye devam edeceğimi belirtir, yurttaş özgüvenine katkılarınızdan pay almış biri olarak size teşekkürlerimi sunarım. Mutluluklar dileğim ile...

- Merhaba. Bilmiyorum hatırlıyacakmısınız. Size eşimle 1999 depremde tanışma hikâyem ve doğacak bebeğimize sizin adınızı koymakla ilgili yazmıştım. Zaman zaman da sizle beğendiğim mailleri paylaşıyorum. Bebeğimiz 8.5 aylık oldu. Fakat Nasuh ismini nede-nini anlayamadığımız bir sebeple kimseye ısındıramadık. büyükle-rimiz telaffuzu zor olur bahanesiyle koydurmadılar. ama biz en azından sizinle olan manevi bağımıza hürmeten en azından bebişi-

mize Ali isminizi koyabildik. öncelikle bunu bildirmek istedim. Ve bugün "Sabah Çocuk" eki için yapmış olduğunuz röportajı okudum. AKUT'un çocuklar için projeleri olduğunu öğrenince çok sevindim... Umarım bu projeler dağcılık sporuna başlangıç için minikleri yetiştirme konusunda da olur. Çünkü biz de oğlumuzu bu spora yönlendirmeyi ve AKUT gibi değerli bir grubun içinde yer almasını çok isteriz. Bu çalışmalar için, belki daha çok erken ama. Bizim Ali'miz için bizi bilgilendirmeyi, gelişmelerden haberdar etmeyi unutmayın ricasındayız. Çok sevgi ve takdirlerimizle...

• Merhaba, sunu belirtmek isterim ki söze nasıl başlayacağımı bilemiyorum. bu maili ne zaman okursunuz yada cevap verecek vaktiniz olur mu onu da kafamda tam olarak kestiremiyorum açıkçası. insanların zor zamanlarında az da olsa katkı olursa kendimi çok mutlu kılacağım ve bu yüzden bursadaki biriminizle kontak kurmayı düşünüyorum. fakat bu maili yazmamın amacı farklı. akut ve dolaylı olarak sizin hakkınızda yayınlanan tüm haberleri elimden geldigince senelerdir takip etmeye çalışıyorum ve sunu söylemek isterim ki olumlu yada olumsuz haberler için aklımdan hiçbir yorum geçmiyor. çünkü sizleri gerçek hayatta birebir tanımıyorum. fakat size ve ekibinizdeki herkese çok saygı duyuyorum. yaptıklarınızla saygıyı gerçekten hak ettiğinize inanıyorum.

İnternet sitenizde sizi bencillikle suçladıklarını yazmışsınız. bencil de olabilirsiniz. unutmamak gerekir ki o da insanlara özgü bir davranış. fakat bir afet anında yardım ettiğiniz insanların gözünde kötü huylarınızın aksine iyi huylarınızın görüleceğini de aklımızda tutmalıyız. bu ekibinizdeki herkes için geçerlidir.

bu maili yollama amacım insanların birseyler yaparken takdir edildiklerini, saygı duyulduklarını bilmelerinin gerekliliğine olan inancımdır.

Türküm ve bundan dolayı gurur duyuyorum. fakat umarım ileride hem Türklere hem tüm insanlığa, corbada tuz misali yardım edebilirim. son olarak sunu söylemek istiyorum: umarım seneler sonra ben de bir şekilde kendimi insanlık adına azda olsa bir şeyler yapmış gibi hissederim.

Basarılarınızın devamının insanlığa yararlı olacağını düşündüğüm için: başarılarınızın devamı dilediği ile...

• Sayın Nasuh Mahruki, Ben 25 yaşında bir Türk genciyim. Sizi henüz '95 yılında "Everest'e çıkan ilk Türk" olduğunuz günden beri izliyorum, hayranınızım diyemeyeceğim çünkü bu tür sıfat ve kalıpların hem beni, hem sizi değerlendirmekte zafiyete yol açacağını düşünüyorum. Ama şunu söyleyebilirim; Siz, hayat tarzınız itibarı ile gerçekten örnek alınacak bir insansınız. Sizi, yazılı ve görsel basın dışında hiç görmedim, gerçek hayatta size rastlamadım. (bu arada ben de İstanbul'da ikamet ediyorum) Ama nedendir bilmiyorum, sizi gördüğümde sanki kendi ailemden bir insanı, ağabeyimi görmüşüm gibi düşünüyorum.

İnsanların sizi çekememezliğinden ötürü attıkları iftira ve benzer karalama kampanyalarını ibret ve dehşetle izledim. Buna rağmen, gösterdiğiniz sabır ve sebat gerçekten sizin ne denli vatanperver bir insan olduğunuzu gösteriyor. Buna ek olarak belirtmek isterim ki, milli manevi değerleri Atatürk Milliyetçisi laik bir insan olarak sonuna kadar savunmanızın ne yazık ki toplumumuz tarafından fazla anlaşılmadığı kanaatindeyim.

Her şeye rağmen, sizin gibi insanların olduğunu bilmek bana ülkem adına mutluluk veriyor, emin olun bir gün sizinle tanışacağım. Umarım o gün yakın olur. Saygılarımla,

• Sevgili Nasuh, Açık mektubunu okudum. Başarılı insanlar hayatında mutlaka böyle şeylerle karşılaşır. 70 milyonu aşkın ülkede popüler İFTİRA haberlerini izleyip inanacak geri zekalı haliyle de çok tabi.. Buradaki asıl suçlu bundan rant sağlayan medyadır.. Gün gelir o medyanın yazarları bir göçük altında AKUT'un "kimse yok muu?" seslerini duyduklarında, kendilerine uzanan elleri gördüklerinde hangi vicdanlarının muhasebesini yaparlar bilemem artık.. Sen yoluna dik duruşunla devam et. Türk Milleti seni yaptıklarınla biliyor zaten. Saygılar

• Merhaba, ben memleketini çok seven bir kadınıyım. Seninle yaptığımız birkaç görüşme sırasında senin de bu duygunu anlamak çok zor olmadı. Üstelik senin birikiminde ve konumundaki bir adamın gerçekten faydalı olabileceği bir konuma doğru koştuğunu düşündüğümü de seninle paylaştığımı hatırlıyorum. Hala aynı şeyi düşünüyorum. O yüzden Federasyon başkanlığına aday olduğunu öğrendiğimde "yahu bu adam delirdi mi, niye uğraşıyor ki bu adamlarla" diye düşündüm ve hatta bunu U.'yla da paylaştım. "Adamın parası var, şöhreti var, entelektüel ve toplumsal birikimi var, kişisel tatminse bir insan ömrüne sığması gerekenden fazla şey başarmış bir adam artık tatmin peşinde de koşmuyordur. Nedir bu adamın derdi?" diye sordum. Çünkü Federasyon başkanlığı için harcayacağı enerji ve zamandan daha çok sadece konuşan ve en doğrusunu kendisinin bildiğini sanan ve hiçbir konuda aynı şeyi düşünmemeyi başarırken sana cephe alma konusunda muazzam bir konsensus sağlayabilen bir yığın adamla uğraşmakla neden vakit kaybettiğini anlayamıyordum. Hala da anlamıyorum.

Hayır, hadi topluma hizmetten bunaldın yine de yapacak başka işler var. Atla tekneye gez dolaş, kitap yaz ya da ne bileyim eli yüzü düzgün adamsın, kadınlar sana bayılır, git mankenler aleminde yeni zirveler falan yap. Onu daha çok anlarım. Kesinlikle iyi niyetinden şüphem yok ama memleketin giderek daha da çıkmaza gittiği bu zamanlarda senin gibi birinin yapacak daha önemli şeyleri olduğunu düşünüyorum. Ukalalık ettiğimi düşünüyor olabilirsin, belki de öyledir. Ama bunları sana söylemeseydim içim rahat etmeyecekti. Bütün motivasyonumuzla gözümüzü 4 Kasım'daki genel seçimlere ve ondan önce yasanacak bazı siyasi krizlerden sonraki felaketlere çevirdik. ve senin gibi adamlar kolay bulunmuyor. yani sonuç olarak diyorum ki hâlâ ve hâlâ küçük hesaplarla abuk sabuk işler yapan bir kısım dağcılık camiası (içlerinde çok değer verdiğim insanlar var elbette onları tenzih ederim) bırak kendini kurtarsın. Sanırım senin bu memleket için yapabileceğin çok daha önemli işler var.

• Sevgili Nasuh abi, Ben Çankaya da Ahmet Andıçen ilköğretim

okulu 3. sınıfta okuyorum. Bu mesajı sana bir ödevimle ilgili olarak gönderiyorum. Ödevimiz bir performans ödevi. Öğretmenimiz bize insanlığa faydalı olan bir tıp ya da astromomi ya da spor adamının hayatını araştırın dedi. Projemizde sloganımız o da çocuktu olacak. Ben seni seçtim. Sitene teyzemle baktım ve onun adresinden sana yazmak istedim.

Çok heyecanlı şeyler yapmışsın ve depremde de çok güzel şeyler. Ben şunu merak ediyorum çocukken aklına gelmişmiydi bu yaptıkların, bir de yüksellere çıkmayı o zaman da severmiydin. Bir de senden arkadaşlarıma okumam ve sınıf panomuza asmam için bize birkaç öneride bulunurmusun. Senin gibi başarılı ve insanlığa faydalı olmak için ne yapmamız gerektiğiyle ilgili. Şimdiden çok teşekkür ederim. Ödevimi 12 Ocakta teslim edicem ama sen bu mesajı geç okursan da yinede mesaj yollayabilirsin. Görüşmek üzere.

- Sevgili Nasuh abi, Gecen gün AKUT'ta yazdığın organ bağışi konusundaki yazını okudum. Gerçekten yazdığın yazıyla gurur duydum. Ben de bir diyaliz hastası ve yıllardır bu konuda uğraşan birisi olarak sitemiz ve tüm diyaliz hastaları adına tebrik etmek isterim. Ben de bu konuda kendim de organ beklesem de, esas amacım acil ihtiyacı olan insanlardır ve bu konuda çalışmalarım devam edecek. Sizler gibi iyi insanların bize destek vermesi gerçekten çok güzel. Yazını da sitemde yayınladım abi çok teşekkür ederim. Bir Türk evladı olarak seninle gurur duyuyoruz. Yaptığın bütün çalışmalar adına sevgilerimle :) İyi çalışmalar, Allah yardımcın olsun senin ve ekibinin...

- Hem köklü bir ailenin oğlu olacaksın, hem varlıklı olacaksın, hem bu kadar iş yapacaksın, hem bekar olacaksın. hem cool olacaksın, hem ünlü olacaksın, hem uzay geometrisi algılama seviyen yüksek olacak.....yok artık.....bu kadar da olmaz ki. Tabi ki çekilmezsin. Hem bunları yapıp hem de bu ülkede rahat mı yaşayacağını zannediyordun.....yazık hiç görememişsin geleceğini.....ama inan daha kötüsü de var.....hem de ne şeytani şekillerde.....ben yaşadım, yaşıyorum, daha da yaşayacağım gibi gözüküyor... İnan betereninden

haberini yok, olmasın da, haline şükret boşver, temiz yürekli bir kadını bul varsa kaybetme, çocuklar, vs., vs. hırsını, sinirini bastırır. Kimse ama kimse değmiyor emeğe, çekirdek ailen hariç. İleri giderse yanlarına çekerler, yanlarında ilerlersen bir gün iterler, çelmelerler, geride kalırsan da devamlı osuruklarını koklarsın bu milletin. Başka yerde yürü çünkü bu düzeni istersen mega idealist ol değiştiremezsin. Kabul et, rahatla. Bu yenilgi değil. Farkında değilsin ama canavar gibi yaşamışsın daha ötesini kabul etmez küçük, büyük otorite, tabi para saçmadığın taktirde. Ben de aslanlar, canavarlar gibi yaşadım ama yuttular göremedim geldiğini. Sen gör... Geç olmasın diye yazdım. Yine de en doğrusunu kendin bilirsin. Bol şans,

- Nasuh Bey Merhaba, Sevgili İskender'in kazası sonrası yaşanan olaylar konusunda yazmak istedim. Acınızı tazelemek istemedim ama bugün sitenize rastlayınca geç de olsa paylaşmak istedim.

Arkadaşınızın cesedini çıkarırken duyduğunuz sevinci yazmıştı ve eleştirmişti basın. Maalesef o kadar sığ görüşlü ki bazı basın mensupları, sizin ne hissettiğiniz ve hangi duygular içinde olduğunuzun hiçbir önemi yok onlar için.

Kendim de böyle bir olay yaşadığım için sizi bütün ruhum ve kalbimle anlıyorum. Kardeşimi ve eşini Yalova depreminde kaybettim, tesadüfen oğulları kurtuldu ve şu an bizimle birlikte yaşıyor. Kardeşim ve eşinin sabah ölmüş olduklarını, göçüğe zor şartlarda da olsa girerek tesbit ettik. Onlar göçükte kaldığı her gün biz yeniden ölüyorduk sanki, üçüncü günü ancak çıkarabildik. Gece Çınarcık'ta saat 22'de defnettik. Çınarcığa arabayla giderken 64 yaşında olan amcam, nasıl bir ruh halindeydi anlatamam ama eminim siz anlarsınız. Arabanın kornasını sanki gelin arabasıymış gibi sürekli çalıyordu. onları çıkartabildiğimiz ve orada bırakmadığımız için hepimiz büyük bir huzur duyduk.

Nedense kimsenin yaşayanları anlamaya çalışmak gibi bir çabası yok maalesef.... Sizi anlayan ama sesleri çıkmayan binlerce insanın olduğunu unutmanız dileğiyle, kucak dolusu sevgilerimi yolluyorum.

• Merhabalar Nasuh, Seneler sonra sana ulaşmak, çizmiş olduğun dürüst, vatansever ve başarılı çizgiden dolayı çok kolay. Bu zamana kadar sadece senin bir Türk olarak elde ettiğin başarıları duydum. Bu gün de 10. yıl kutlamanızı (AKUT) tesadüfen gördüm ve senin ile ve tüm sana bu konuda yardımcı olan üyelerin ile çok gurur duydum. Aklıma, Bilkent yıllarındaki muhabbetlerimiz geldi ve ideallerine bu kadar net bir şekilde ulaşman beni son derece sevindirdi. Tüylerim diken diken oldu ve de senin ile tekrar gurur duydum. Vision'unu gerçekleştirdin!!

Umarım, insanlık, Vatan, Millet ve de yardım adına attığın her adımda son derece başarılı olursun. Senin gibi dürüst insanlar var olduğu sürece, Açık Mektubunda yazdığın gibi adalet yerine gelecektir. Saygılar

• Merhaba sevgili Nasuh Mahruki,

49 yıl önce başlamış olduğum yaşam yolculuğu gittikçe huzurlu ve tanrısal bir hale gelirken, geçmişe ait bilgilerle desteklenince ayrı bir anlam kazanmaya başladı.

Kaç deneyim yaşadım bilmem ama bir gerçek var ki; o da, daha çok mutlu ve sevgi dolu olduğumu hissetmem.

Başladığım bu yolculukta ruhsal bir gelişim yaşamamanın hazzı, tüm yaşanan deneyimlere bir anlam kazandırıyor.

Bu mail; 'Her şey ve her yer, burası ve orası özde aynı ve aslında hepsi bir' dediğin felsefen, benim bu ve bundan önceki yaşamlarımdaki deneyimlerimin ana fikrini oluşturduğu için yollandı.

Şu anki geline nokta başka bir deneyimin de başlangıcı, bunu çok iyi biliyorum.

Kendimi bildim bileli, 'Düşün ve Yarat' (Tanrı), bu felsefeyle yaşıyorum.

Uzun zamandır bir düşüncem vardı, bu düşüncemi hayata geçirmenin de şimdi zamanı.

Sevgili Nasuh, yaşadığın tüm deneyimlerinin ve bu deneyimlerinden aldığın mesajların seni nasıl büyüttüğünü biliyorsun. Gele-

cekte olacakları hissediyor olman, senin anda nerede olduğunu gösteriyor.

Mevlana'nın; 'Gezdim dolaştım dünyayı, kendimden başka kimseyi bulamadım' fikrini kabullenen bir varlık olarak benim tek başıma yürüyerek çıkacağım dünya turu için düşüncelerini öğrenmek istiyorum.

Yaşımın 49 olması ve yalnız olmam beni korkutmuyor. Bugüne kadar yaşamı teslimiyet felsefesiyle yaşayan biri olarak tanıya olan güvenimi sınamak amacıyla da bu yolculuğa çıkmıyorum, tam tersine, bu deneyimi yaşamam gerektiğini biliyor ve inanıyorum. Her ne yaşayacaksam, bu; bütünün ve benim en yüce hayırma olacak bunu çok iyi biliyorum.

Sana ait siteyi baştan sona okudum. Yaşadığın tüm deneyimlerinin hangi ruhsal anlamda manalandığını hissettim ve bu tanrısal bilgilere sahip olduğunu çok daha iyi anlayabiliyorum.

Uzun içsel bir yolculuk.

Yürüyerek.

Yalnız.

Sadece; deneyimlerinden biraz yol planı, biraz tanrısal düşüncelerin ve fikirlerin.

Odaklanmamı sağlayacak belki bir ilk adım.

Teşekkürler sevgili Nasuh Mahruki.

- Merhaba Kıymetli kardeşim,

Sizi televizyonda ilk gördüğümde merak etmiş, hayat felsefenizi anlamaya çalışmıştım. Hala da merak ederim, düşünceleriniz islam tasavvufunu yaşayan bir kimsenin düşünceleri. hayat tarzınız ne kadar islami bilmiyorum ama ümit ederim Allah'ımın bu güzellikleri nasip ettiği insan İslamın temel şartlarına uyarak yaşantısını sürdürür ve gücüne güç katarak insanlık için her zaman hayat kurtaran bir mıknaatıs, ümit veren bir ışıık ve muhabbet yayan bir gönül adamı olursunuz... Sizin azminizi, gayretli çalışmalarınızı daima örnek veriyorum öğrencilerime, bu arada zor günlerde insanlık için

yaptığınız çalışmalardan dolayı tebrik ediyorum.

Tevazu ve edebiniz daim olsun. Esen kalın

- Açık mektubunu okuyunca üzüldüm. Evet, AKUT hakkında ileri geri bir sürü yazı yazıldı. İsminin, Deniz Can, gibi güncel değil de, senin de açıkladığın gibi, tarihi bir isim olmasını bile oraya buraya çekerek kullandılar. Ben şu kadarını söyleyeyim, bu halk, her zaman, herkesin hakkını verebilecek kadar hassas bir sağduyuya sahiptir. Kim ne derse desin AKUT güvenilir bir kurum, Nasuh Mahruki de Cesur Yürek'tir. Kendisine karşı ne kadar büyük ve düzenli bir ordu savaş açarsa açsın (medya, eski kötü arkadaşlar, vs.) O, bu halkın gözünde bir kahramandır. Hiç kafanı takma, ama savaşta da bırakma, zaten sen bırakmazsın...

- Dün *Zaman* gazetesinde yorumunuzu okudum, bugün internet sitenizi ziyaret ettim şimdi de size yazıyorum. Ben bir sivil savunma il müdürüyüm. Dünkü Zaman'daki eleştirileriniz belki bizlere belki birlik müdürü arkadaşlarıma idi. Hiç önemli değil. Bence geç bile kaldınız tıpkı sivil savunmacıların sizi ve kendilerini eleştirmedeği gibi. Eleştirinin küfür gibi anlaşıldığı ülkemizde, sorunları çözmenin birinci basamağı eleştirileri yol haritası olarak almamaktır.

Büyük fedakârlık isteyen, maddi manevi tüm varlığınıza insan hayatına odaklandığınız arama kurtarma gibi aziz bir işte, herkesin birbirine muhtaç olduğu ve kenetlenmesi gerektiği bir anda yani afette paylaşamamak ve aynı dilden konuşmamak güzel ülkem adına ne acı.

Kaç kişiye bu işle uğraşan? Mekân mı dar? Hırslar mı büyük? Aşılamayan dağlar mı var? (Siz o işi kolay yaparsınız :) anlayamıyorum. Sivilleşmenin, toplumsal katılımın arttığı her gün, doğru yoldayız demektir. Mahruki'nin TV kahramanı (!) olması, İkbâl Gürpınar'ın meşhur (!) olması, Deniz Feneri şiir kitabının çok satması hiç ilgilendirmiyor beni. Beni özveri ile, yaptıkları ilgilendiriyor bu insanların.

Siz de öyle sayın Mahruki. Bugün ülkemizde sonu ...KUT ' la bi-

ten ne kadar dernek varsa sayenizde olmuştur. Sivil Savunma teşkilatı gönüllü konusunda yanında bir kaç kişi bulabilmişse açtığınız yoldan olmuştur. Kimse alınmasın gücenmesin. Sivil Savunma teşkilatı önce kendini resmi jargonunun ve mülki idare sultanının altından bir sıyrısın, çalışanların emeği karşılığını bulsun ondan sonra ne yapacaksa yapsın.

Size üzülmemenizi doğru yolda devam etmenizi ve eleştirilere açık olmanızı salık veririm. Sonuna veya kıyısına kadar haklı olabilirsiniz ben bunlara fazlaca girmiyorum. Ama birbirimize çok ihtiyacımız var bunu çok iyi biliyorum. Her alandaki kısır çekişmeler maalesef aramızda da var. Bunlar aşılacaktır. Meslektaşlarımız inanın bir şey olmanın verdiği baş döndürücü değişimle ne yaptıklarının farkında değiller. Bildiğiniz gibi dün üç beş kişi ve kazmayla çalışanlar bu gün geldiği mesafenin altından kalkmamaktadır. (Genelleme yapmıyorum sayının fazla olmadığından eminim)

Neyse, biraz üzüntü, biraz sinir, biraz özlemle yazdığım, Türkçe-si düşük cümlelerimle beni anlayabileceğiniz umuyor selamlarımı sunuyorum.

- Selamlar Nasuh bey. Sizinle tanışmıştık Bedri Baykam'ın kitap tanıtım kokteylinde. Sizi seven birçok insan var ve beni de onlardan biri kabul edin lütfen. Gıptayla baktığım insanlardan birisiniz. Me-sele şu ki, Kur'an öğreniyorum şu sıralar. Tahrir suresini okurken nasuh kelimesini görünce sordum. Ne demek olduğunu öğrendim.

Tasavvufu yaşayanlar yani Allah'ın Kur'an'daki emir ve yasaklarına göre yaşayanlar şöyle dediler; Tövbe-i Nasuh, Allah huzurunda yapılan geri dönüşü olmayan bir tövbedir, dediler. Evet sizin gibi zirvelerde dolaşan biri için umarım Allah huzurunda bu tövbeyi yapmak zor olmaz. Yani gerçek zirve, ötesi olmayan zirvede yapılan bir tövbeden bahsediyorlar. Bu tövbe gönül gözüyle Allah'ın zatını görerek yapılıyor. Acaba aileniz bu ismi size koyarken, bunu bilerek mi koymuşlar. Hayır yanlış anlamayın, soru sormuyorum sesli düşünüyorum. Siz zirvelerde dolaşan bir insansınız ve daha ötesi olmayan bir zirvede yapılan "Nasuh Tövbesi"; çok güzel değil mi? Bana ilginç geldi paylaşmak istedim. Tasavvufu bildiğinize inanıyorum.

Dedim ya bunu paylaşmak istedim sadece. Aman unutmayın aye-
te göre bu bir emir. Ben denemeye karar verdim sanırım Yunus'un
yolundan gideceğim.

Cennet dedigin nedir ki, birkaç melek birkaç huri, bana seni ge-
rek seni, demiş Yunus. Boşuna söylememiş. Evet sanırım Allah için
olmak, Allah'ı dilemek en güzeli. Asıl mutluluk Yunusların, Mevla-
naların yaşadığı mutluluktu. Aaa yok demeyin bu gün de yaşayan-
lar var bunu. Ben başladım bile. Allah en çok sevgiyi çoğaltmamı-
zı istiyor. Biliyorum. Siz Allahın güzel bir kulusunuz, sizi çok seviyo-
rum.

Sizin de bilenlerden olmanızı dilerim...

- Merhaba ben Öncelikle Açık Mektubunuzu okudum ve biraz
üzüldüm sizi de kırmışlar...! Sizin aleyhinizde yazılanları hak etme-
diğinizi düşünüyorum sonuçta medyamızı özellikle Sabah'ı biliyo-
ruz, neye kime saldıracakları belli olmaz! Çıkar dünyası ben belli
gazete ve TV'lere kesinlikle güvenmiyorum inşallah daha ahlaklı bir
medyaya kavuşuruz. *Bir Dağcının Güncesi*'ni okumuştum ve çok et-
kilemişti beni, yazınızda kitabın derslerde okutulduğunu öğrenince
sevindim beni çok heyecanlandıran ve alıp götüren çok iyi bir ki-
taptı teşekkür ediyorum çünkü ben o kitap sayesinde o zirvelere si-
zinle beraber tırmandım (yükseklik korkuma rağmen) kafanıza tak-
mayın yolunuz da başarılar... hoşçakalın

- En az Türk milleti kadar, aziz ve fedakâr İran'ın "feda ettiği"; şe-
hid sosyolog Dr. Ali Şeriatî'yi okuyorum şimdilerde ve onu okurken
nice nice "insan"larını feda eden, fedakâr Türk milletinin bir evladı
olan siz, Nasuh Mahruki'nin kulaklarını çınlatıyorum sıklıkla. Al-
lah'a emanetsiniz. Allah "aşk"ımızı artırsın.

Şehid sosyolog Dr. Ali Şeriatî'nin bir teşhisi şöyledir:

"Milletler küçüldüğü zaman, büyük şahsiyetlerin de onların zi-
hinlerindeki değerlerini kaybettiklerini görüyoruz. Onların yüce de-
ğerleri meçhul kalıyor, çünkü millet bu değerler tanımıyor, tanıdığı
değeri yontuyor ve onlara isnat ediyor.

Hız. Ali, yüksek ve derin insani değerler ile dopdolu bir insandır. Ama bu değerler, yıkılmış şiasının dar anlayışına, yıkılmış beynine sığmıyor. Onun için kendi zevklerine, huylarına ve şuurlarına uygun değerler yontuyorlar. Hız. Ali için değeri olmayan meselelere dayanıyorlar." s. 83, *Dinler Tarihi*, Kırkambar Kitaplığı

- Adım Sizi sevdiğimi söylemek istedim. sakın yanlış anlamayın:)) bir kadının bir erkeği sevdiği gibi değil, yaptıklarınız için. Çünkü artık kimse sizin ve arkadaşlarınızın gösterdiği fedakârlığı gösterecek kadar yürekli değil... Sizi ve arkadaşlarınızı seviyorum. Bizim için orada olduğunuz için. O yüzden sakın kimsenin dediklerine kulak asmayın. Bu ülkede bizim için bir şeyler yapan bir avuç insansınız. Bırakın onlar size ihtiyaç duymasın, biz duyuyoruz.

Ne zaman ki siz bütün yaptıklarım yalandı dersiniz ancak o zaman inanırım bütün söylenenlere. Ben ve eminim bütün Türk halkı sizin yanınızda, gerisini boş verin.

- Nasuh bey selamlar, Sizi tebrik ederim çok güzel işler yaptınız ve yapıyorsunuz. Depremlerde gösterdiğiniz üstün yardımlar hakikaten çok güzeldi ve takdire şayandı. Ancak size bir özür borcum var ve helalleşmemiz lazım.

Saygıdeğer beyefendi ben sizi yahudi zannediyordum, işte bizim Türk halkının dedikodusu bitmiyor, gerçi yahudi olsanız da yaptığınız işle alakası yok ancak böyle bir yanlış bilgiye sahiptim, belki birçok kişiye de bunu söyledim. Bundan sonra böyle olmadığını tüm çevreme söyleyeceğim. Lütfen bana hakkınızı helal edin, böyle bir yanlış düşüncede olduğum için. Sizden özür diler, saygılar sunarım.

- Değerli Dost İnsan,

Güler yüzlü, Sempatik ve Adam Gibi Adam Nasuh Bey,

Bugün tesadufen internet sitenizi gezerken, kafama takılan bazı soruların cevabını buldum. Öncelikle sizi dini yönden farklı zannetmemin yanlış olduğunu öğrendim. Açıkçası sizi Musevi

sanıyordum. Neyse sizi dini inancınızla değil, çalışmalarınızla sevdiğim ve takdir ettiğim için hiç önem taşıyordunuz dini inancınız.

Üzerinde çalıştığım bir konu var. Kaht-ı Ricâl Sorunu üzerine bir makale hazırlarken, biraz internette gezinti yapayım ve yetişmiş insan gücümüzü araştırayım dedim. Karşıma sizin siteniz çıktı ve sizi biraz daha yakından tanıdım.

Çalışmalarınızı takdir ettiğimi önce de belirtmiş idim. Yine belirtmek gerekirse, bu Kaht-ı Ricâl'de sizin gibi insanların çoğaltılması tek dileğimdir. Ülke adamlarla kalkınmaz, ancak "adam gibi adamlar"la kalkınır.

Sokak dolusu adam olması önemli değil, sokak dolusu "adam gibi adam" olması önemli. O günleri görecektir miyiz? Sokaklarımızda binlerce Nasuh Mahruki'leri görecektir miyiz? Ülke için çalışan ve çözüm üretenleri görecektir miyiz?

Umutum sonsuz Nasuh Bey, Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Selam ve saygılarımla. Kamu Yönetimi Uzmanı

- Sevgili Nasuh Bey, uzun zamandır yazılarınızı ve sizin yaptığınız çalışmaları yakından takip ediyorum. Ve biliyorum ki şimdi benim yazacağım tarzda birçok mail ve birçok mektup alıyorsunuzdur. Herkesin yaptığı şeylerden çok fazla hoşlanmasam da onlara katılmamak mümkün değil. Sizin yazılarınızı hayranlıkla okurken bir dağcının bunları nasıl yazdığını düşünmeden de duramıyordum, ta ki "dikey limit" filmini seyredene dek. Tüm film boyunca oyuncuların çok gözümde siz vardınız ve bu içtenlik ve bu boyutta, bence eşsiz yazıları yazabileceğinizi o an kavradım. İnsanın doğaya karşı verdiği tek olma mücadelesi içinde bir insan ancak bu kadar derin cümlelerle ruhunu katarak yazabilirdi. Sizi tüm sevgimle tekrar kucaklarken bu mükemmel anlatım yeteneğinizden dolayı sizi kutluyorum. En son geçen haftaki yazınız beni can evimden vurdu. Şu anda kesilmiş bir şekilde cüzdanımda saklı duruyor. Çünkü erdemsizliğin var olma sebebinin bu olduğunu yıllar önce keşfetmememe rağmen bunu bu şekilde hem anlatamamış hem de bunu düşüncesinin tek ben olduğumu düşünerek kendimi bu kalabalık dünyada çok yalnız olduğumu düşünüyordum. İşte "yalnız değilim" in bir is-

patı ve savunduğum şeyin böyle güzel anlatılmasının verdiği sevinçle bu yazıyı yanımda taşıyorum.

- Sayın Mahruki, bugünkü yazınızı okuyunca ilk defa olarak gazetede köşesini okuduğum bir yazara mail atmaya karar verdim. Hayatım boyunca ağaçlardan başka bir şeye tırmanmadığım halde, K2'nin ününü biliyorum. Bu yüzden size yazıp şans dilemek istedim. K2'nin sizi bizden almasına izin vermeyin lütfen. Size ve ekip arkadaşlarınıza bol şanslar diliyorum. Dualarımda artık sizin de yeriniz olacak. Ta ki sağ salım döndüğünüzü okuyana kadar... Bir ke-re daha "Bol şanslar". Allah yardımcınız olsun...

- Merhaba, bundan birkaç hafta önceki bir yazınız çok hoşuma gitti ve o gün bugündür yazılarınızı kaçırmamaya çalışıyorum... Özellikle bugünkü yazınızı çok beğendim... Neden bilmiyorum, ama bazı fikir yazarlarının, felsefe ve yaşam tarzı üzerine yazdıkları yazıları anlamak, kendime yakın bulmak zaman zaman gerçekten zor olmuştur. Belki hayata bakış açıları, düşünce tarzları ve düşüncelerini yazıya dökmeleri açısından farklı oldukları içindir... Fakat sizin yazılarınızın pek çoğunda kendime ait bir şeyler buluyorum. Zaman zaman, söylemek istediğim, fakat sözlere dökemediğim, bazen de üzerinde düşünmeye fazla vakit ayıramadığım için ulaşamadığım sonuçlara burada rastlamak gerçekten hoşuma gidiyor... Düşünce gelişimiyle ilgili söyledikleriniz, Phaidon diyalogunu yorumlamanız sanki içimdeki bir yerlere dokundu. Bu tip yazıları okumak, üzerinde düşünmek, kendimce yeni sonuçlara ulaşmama yardımcı oluyor ve içimde bir şeylerin uyandığını hissediyorum.

- Dün NTV'de kar leoparı ünvanına sahip oluştunuzdan ve Everest'e tırmanışınızdan bahsediliyordu. Sizinle ilgili haberleri takip ediyorum, belkide sizin sahip olduğunuz bu yaşam enerjisi beni bu duruma itiyordur çünkü insanın bilinçaltı çok garip. Ben egzistansiyalistlerden yanayım; insan yaşamla ilgili kararlarını kendisi almalı ve bir gün yaşamının sonlarına doğru evet iyisi ile kötüsü ile bir yaşamı bitiriyorum ve hayata dair tüm seçimlerimi kendim yaptım

dayatma olmadan. Bana göre siz bunu diyenlerden olacaksınız.

Saygılarımla,

- Ne kadar güzel bir insansınız. Sizi tanımak, konuşmak çok isterdim. Yazılarınızdaki ısıltı yüzünüze vurmuş mu görmek isterdim.

"Yeryüzü Güncesi" isimli kitabınızdan geç haberim oldu. Bir solukta okudum. Kendime notlar aldım. Gezi yazılarınızdan da hoşlandım ama hayat felsefenizi paylaştığınız yazılar benim daha çok ilgimi çekti.

Kendim gezip görmeyi tercih ettiğimden olsa gerek. Okurken farkında olduklarımı, benzer kelimelerle buldum kitabınızda. Bazen içimde olup ifade etme hatta belirli bir düşünce olma aşamasına gelmeyenleri gördüm. Aynen "Anımsama" makalenizde olduğu gibi.

Size tesekkür ettim içimden süreci hızlandırdığınız için. Aynı fikri paylaşmadıklarımı da farklılıkları görmekten mutlu olarak okudum.

99 depreminden sonra adınızı duymuş ve kitaplarınızı okumuştum. Hele ilk kitabınız "Bir Dağcının Güncesi"ni çok sevmiştim. O diğerlerinden farklıydı. Siz vardınız. İnsanların güncelerini okumayı seviyorum. İnsanların içlerinde yaptığı yolculuk kendi yolculuğumda ayna tutuyor, pencereler açıyor. "Bir Dağcının Güncesi"nde bir dolu aynada kendimi görmüş, yeni düşüncelerin pencerelerini açmıştım. Diğer kitaplarınızda aynı tadı bulamadım. Belki çok ayna, pencere bulamadığım için.

Bu akşam tekrar karıştırıp aldığım notları gözden geçirdim. "Yeryüzü Güncesi"nden aldığım notlarla karşılaştırdım. Sizin gelişiminizi izlerken son 5 yıllık kendi gelişimimi de görmeye, düşünmeye başlama imkanım oldu. Kendini arayan Nasuh bilge bir Nasuh'a dönüşmüş. Ben de epeyi bir yol almışım galiba. Siz fiziksel dağlara tırmanırken ben de kendi içimdeki dağlara tırmandım, evrenin, iç sesimin, yaşadıklarımın, çevrem ve kitapların yardımıyla.

Güzel bir deneyimdi kitaplarınız aracılığıyla kendimdeki değişimi görmem gerektiğinin farkına varmak. Kendimi gözden geçireceğim, Bayramda. Evren gene yapacağını yaptı. "Bir Dağcının Güncesi", "Yeryüzü Güncesi" bir başka dağımın rotasını çizdi.

- Bugün senin için bir dua ettim
Biliyorum Allah duymuştur mutlaka;
Cevabını yüreğimde hissettim
Tek bir söz söylememiş olsa da.

Zenginlik veya mal mülk istemedim O'ndan,
(Çünkü bilirim aldırmazsın);
Fakat öyle hazineler diledim ki
Çok daha uzun dayansın!
Yanında olmasını diledim Allah'tan
Her yeni gününün başlangıcında,
Sağlık ve nimetler bahşetsin diye sana
Ve arkadaşlar çıkarsın paylaşmak için yoluna.

Senin için mutluluk diledim,
Büyük küçük her şey için –
Ama bil ki en çok
Seni şefkatiyle koruması için dua ettim!

Frank Zamboni (1901-1988)

Saygılar, sevgiler,

Dünyanın cesur ulusları yoktu, cesur insanları vardı.

Onlar, aşkın ve hayatın havarileri, büyük serüvencilerdi.

Onlar, bu ihtiyar cadının maskesini parçalamak ve yeryüzü denilen cenneti bize sunmak istediler. Bütün ömürleri bu kavgayla geçti. Ne adları vardı onların, ne ulusları, ne dinleri, ne de anıtları.

Ama biz onlar için ölüm fermanları hazırlayıp görkemli mangalar kurduk. Savaşlar açtık peşpeşe. Kentleri ele geçirip vahşi birer hayvan gibi avladık onları. Nerde görülseler kurşuna dizdik ve süslü kemerler yaptık onların kafa derilerinden. Biz cellattık ve tarih suratımıza tükürürken, bir kez bile bağışlanmayı istemedi onlar.

Derler ki son büyük serüvenci yaralıdır hala...

SOLUK SOLUĞA – Ahmet Telli

NASUH MAHRUKİ’NİN KİTAPLARI...

Bir Dağcının Güncesi – 1995

Everest’te İlk Türk – 1995

Bir Hayalin Peşinde – 1996

Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi – 1999

Yeryüzü Güncesi – 2002

Vatan Lafla Değil Eylemle Sevilir – 2007

Fotograf : DHA

KÜÇÜK BİR DESTEKLE
SİZ DE BİR HAYAT
KURTARABİLİRSİNİZ

AKUT, tam 10 yıldır yaşadığımız her felakette gücü yettiğinde yardımımıza koşup yara larımızı sarıyor. Şimdi AKUT'a yapacağınız küçük bir destekle bir insanı hayata bağlamak sizlerin elinde.

"Siz de Bir Hayat Kurtarabilirsiniz" kampanyasına katılarak yapacağınız bağışlar, olası afet ve kazalarda AKUT'un daha hızlı, daha hazırlıklı olmasına olanak sağlayacak.

Faturalı Turkcell, Vodafone ve Avea aboneleri

AKUT yazarak **2930**'a mesaj gönderebilir
ya da

AKUT'a destek veren tüm bankalardaki **2930** numaralı hesaba bağış yaparak

"Siz de Bir Hayat Kurtarabilirsiniz"

SEARCH & RESCUE ASSOCIATION
AKUT
ARAMA KURTARMA
DERNEĞİ

Her mesaj için bağış bedeli 5 YTL'dir. Bu kampanya sadece faturalı TURKCELL, VODAFONE ve AVEA aboneleri için geçerlidir. SMS bedeli AKUT tarafından karşılanacaktır.

